

Sovyet Devrimi ve Doğu Ermenistan'ın kuruluşu

Ulusal sorun, Stalin yoldaşın ifadesiyle "bir iktidar sorunudur". Ekim Devrimi tam da bir sınıf iktidarı değişimi, eski sınıf egemenliğinin yıkılıp proletarya önderliğinde ezilen sınıfların egemen duruma geçmesi olduğu için, ezilen ulusların kurtuluş sorununa çözüm getirdi.

Çarlığı yıkıp proletaryanın iktidarını kurmak için yola koyulan Rusyalı komünistlerin partisi RSDİP

"bütün uluslar, kendi kaderlerini tayin hakkına sahiptir" diyordu. Şimdi programını gerçekleştirme zamanıydı. Özellikle "ulusların özgürce ayrılma hakkı"nı. Finlandiya Rusya'dan ayrılma yönünde irade beyan ettiğinde Sovyet proletaryası tereddütsüz kabul etti.

Lenin "soruna sınıfın çıkarları açısından bakıyoruz" diyordu. Ona göre hiçbir şey ezen ulusun proletaryasıyla ezilen ulusun prole-

taryasının birbirine düşman olmasından daha kötü olamazdı. Bu konuda Ekim Devrimi'nden iki yıl sonra yaşanan Lenin-Buharin tartışması aydınlatıcıdır.

(...)Buharin'in düşüncesi özünde sınıfın çıkarlarına ayrı bir düşünceydi. Lenin ezilen halka güveniyordu, onların kendi burjuva iktidarlarına karşı savaşarak kendi devrimlerini kazanacağına inanıyordu.

☞ Sayfa 08-09



özgür gelecek

Haftalık Pêşeroja Azad

Sayı: 36

www.ozgurgelecek.net

Fiyat: 1 TL

30 Nisan-6 Mayıs 2015

Özgür Gelecek'ten

Dayanışmayı büyütelim!

ATİK ve Yeni Kadın'a yapılan operasyon sonrasında alanlarda yapılan eylemlerden 1 Mayıs ve seçim çalışmalarına, takvimsel etkinliklere kadar yoğun bir süreçten geçiyoruz. Bu süreç içerisinde gidemediğimiz-haber takibi yapamadığımız birçok alandan gazetemize haber taşıyor, okurlarımızın çoğu bir muhabir gibi haber takibi yaparak bizimle paylaşıyor. Okuduğunuz aktarımların birçoğuna bir de bu gözle bakın isteriz.

Tartışmalarımızın olumlu anlamda yansımaları ise gazetemiz sayfalarında görüyoruz. Okurlarımız faaliyet içerisindeki izlenimleri ve buldukları alanlarda haber değeri taşıyan olayları aktarımları ile gazetemizi beslemeye devam ederken Özgür Gelecek'i sahiplenme ve dayanışma çağrılarını ise somut anlamda karşılığını buluyor. Dayanışmayı sürdürmek dileğiyle...

Biz gücümüzü Soma'da, Ermenek'te, Torunlar'da katlettiklerinizden alıyoruz!



1 Mayıs'tan 18 Mayıs'a isyanı yükseltiyoruz!

7 Haziran seçimlerinin gölgesinde gelen 1 Mayıs'ın, devletin seçimlere dönük politikalarını hayata geçirmeyi düşündüğü bir alan haline getirilmeye çalışıldığı yapılan açıklamalardan görülmektedir. Taşeronlaşma, esnek çalışma, işten atma, grev hakkını yasaklama gibi icraatları ile halkı canından bezdiren devlet, bu 1 Mayıs'ta işçi ve emekçilerin sokağa çıkmasını engellemek istemektedir.

Burjuva medyası aracılığıyla şimdiden HDP üzerinden provokatif 1 Mayıs açıklamalar, haberler yayan egemenlerin bu korku imparatorluğu parçalanmak zorundadır. Bunun yolu da 1 Mayıs'tan 18 Mayıs'a uzanan süreçte; Soma'nın öfkesi ve Deniz, Yusuf, Hüseyin ile İbrahim Kaypakkaya'nın bilinciyle sokaklarda olmaktadır. Dörtlerin zulme karşı yaktığı alevi harlamaktan geçer!

"Çok istiyorlarsa
nükleeri
AK-Saraylarına
yapsınlar"



☞ Sayfa 02

ATİK, bir emek
mevzisi dir!
Yıldırılmazsınız!

☞ Sayfa 13-14-15

BYUAŞ'ta kavga
bitmedi,
daha yeni başlıyor!

☞ Sayfa 04

Türkiye'de çocuk
olmak gerçeği!

☞ Sayfa 06

Gündem

Soykırımın 100. Yılında;
Bazı Yaralar Hesabı
Sorulmadan İyileşmez

☞ Sayfa 03

Pusulâ

Seçimlere dair notlar!

☞ Sayfa 11

1 Mayıs'ta alanlara!



☞ Sayfa 12

“Çok istiyorlarsa nükleeri AK-Saraylarına yapsınlar”

Sinop: Mersin-Akkuyu ve Sinop'ta yapılması planlanan nükleer santrale karşı **Nükleere Karşı Platform** 25 Nisan günü Sinop'ta Türkiye merkezli bir miting gerçekleştirdi. **Munzur Çevre Derneği** ve **Partizan**'ın da katıldığı mitingde çok sayıda kurum yerini aldı ve nükleer inadına karşı öfke sel oldu. Biz de miting sırasında ve sonrasında katılımcılarla röportaj gerçekleştirdik.

İlk olarak Sinop'ta yaşayan üniversite öğrencisi **Nazlı Ayan**'a kulak verelim: “Sinop'a nükleer santral yapılacağını ilk duyduğumuzda bizler gençler olarak çok yoğun bir tepki gösterdik ama ne yapacağımızı da bilmiyorduk. Tartışmaların sonucunda burada bir eylem yapmaya ve nükleerin duyurusunu yaygınlaştırmaya karar verildi. Sinop'un nüfusu az olduğu için başka illerden destek çok önemli. Sonuçta burada yaşanacak felaket sadece burada yaşayan insanları etkilemiyor, bir bütün Türkiye'yi etkiliyor. Bugün bir başlangıç oldu ve biz gençler olarak bu işin peşini bırakmayacağız. Her yere ellerini kollarını sallayarak girip çıkacaklarını sanıyorlar ama buradan çıkış yok ve buraya nükleer santral yaptırmayacağız!”

“Biz fare değiliz, kobay

olarak kullanamazlar bizi” **Arhavi Doğa Koruma Platformu** üyesi **Sevinç Alçiçek** ise “Ben Arhavi'yim ve bütün akrabalarımı kanserden kaybettim. Çernobil faciasının kalıntılarıdır bunlar. Türkiye'nin dört bir yanına rehabilitasyon merkezleri açılıyor. Bizim rehabilitasyon merkezlerine ihtiyacımız yok. Bu hastalıklara neden olan termik santralleri, nükleer santralleri kapatmaya ve siyanüre son vermek zorundayız” diyerek bir gerçeğe işaret etti öncelikle. “Enerji yetersizliğinden söz ediyorlar bizim enerjiye ihtiyacımız yok. Olursa da doğayı talan edecek şekilde enerji üretmeye gerek yok” diyen Alçiçek çevre mücadelesi verenlere yönelik “terörist” yakıştırmasına “Biz hiçbir şey değiliz halkız halk! Canı yanan bu işlerden etkilenen kafası dank eden halkız biz” sözleriyle tepki gösterdi.

Ahmet Alçiçek ise ek yapıyor Sevinç Hanım'a: “Ben de birçok yakınımı bu Çernobil faciasının doğurduğu hastalıklarla kaybettim. Bizim önce insan hayatını korumaya ve doğanın geleceğini güvence altına almaya ihtiyacımız var. Bu ülkede işçi ölümlerini durduramayanlar bugün ülkemize bomba yerleştiriyorlar. Tek cümleyle bitiriyorum, hayır, yapamayacaklar, izin verme-

kobay olarak kullanamazlar bizi. Çok istiyorlarsa AK-saraylarına yapsınlar nükleer santrallerini. İşin özü biz buraya nükleer santral istemiyoruz ve yaptırmayacağız” oldu. İşin özü gerçekten bu!

“Doğamızın talan edilmesine izin vermeyeceğiz”

Mitinge Suruç'tan katılarak HDP kortejinde yerini alan üniversite öğrencisi **Raşit Öztürk** “Ben Suruçlu bir Kürt genci olarak, Karadeniz'in doğasına ve denizine sürekli barajlarla, HES'lerle ve nükleerlerle saldırıldığını ve insanların da mücadele ettiğini gördüm” dedi ve önemli bir mesaj verdi: “Bugün Sinop'a yapılan nükleer santral saldırısı için buradayım ama elimden geldiği kadarıyla doğamıza nerede bir saldırı varsa karşı çıkmaya çalışacağım. Kürdistan ya da Karadeniz hiç fark etmez, doğamızın talan edilmesine izin vermeyeceğiz!”

Ardından “Buraya nükleer santral yapılması demek hayatı yok etmek demektir, bizi ve denizimizi yok etmek demektir. Dünyanın her tarafında nükleer santral inşaatları durduruluyor ve yasaklanıyor. Biz de ise inadına yapılmaya devam ediliyor. Bizi kobay olarak kullanıyorlar ama izin vermeyeceğiz” diyen emekli öğretmen **Cevat Güler**'le sohbet ediyoruz bu kez.

Sinop'un bir başka yerlisi, emekli öğretmen **Filiz Turan** kanser gerçeğinin altını çizerek “Bizler Rusya'da olan kazanın getirdiği felaketlerle hala boğuşmaktayız. Ben meme kanseriyim ve bu hastalık genetik olduğu için değil Çernobil olduğu için oldu. Hala çocuklarımız sakat doğuyor, anlamlandırılmayan hastalıklar oluyor, her geçen gün bunlar artmaya devam ediyor biz nükleer santral diye tutturuyoruz. Biz radyasyon solumak istemiyoruz, onun için ikinci bir Çernobil'e hayır diyoruz ve buraya yaptırmak için de mücadele edeceğimizi duyuruyoruz” diyor.

“Hepimiz birleşirsek bu saldırıların üstesinden gelebiliriz”

Mitinge İstanbul'dan katılan **Mun-**

zur Çevre Derneği'nden **Mehmet Soylu** ile yaptığımız konuşmalarda söz Dersim'e ve örgütlenmenin önemine geliyor.

“Bizler sadece Dersim'de değil Türkiye'nin neresinde bir çevre sorunu varsa oranın bir parçası olmaya çalışıyoruz. Bu anlamda yaşam alanlarımızı bize zehir eden, doğamızı talan eden devlet aygıtına karşı ancak örgütlü bir tavır alırsak bu saldırıları durdurabiliriz” diyen Soylu'nun mesajı şöyle:

“Bugün buraya gelmemizdeki en büyük neden buradan sermayedarların büyük oyunlar çevirerek Sinop halkının ve bütün Türkiye topraklarındaki halkın hayatıyla oynamasını engellemek. Sinop'un ve Dersim'in sorunu aynı zamanda tüm Türkiye'nin sorunudur. Hepimiz birleşirsek bu saldırıların üstesinden gelebiliriz. Çünkü sermayenin dini, imanı, sevgisi ve vicdanı yoktur. Gelin birlikte halkların gücünü birleştirerek mücadele edelim!”

Kadıköy'de nükleere karşı yürüyüş

İstanbul: Çernobil faciasının 29. yıldönümünde Kadıköy Boğa Meydanı'ndan İskele Meydanı'na yürüyüş gerçekleştirildi. 26 Nisan'da gerçekleştirilen yürüyüşte Sinop ve Mersin'de yapılmak istenen nükleer santrallere dikkat çekildi. Yüzlerce kişinin katıldığı yürüyüşte, “Ya nükleer ya ölüm” yazılı pankart açan kitle “Her yer Sinop, her yer Akkuyu”, “Nükleer saha istemiyoruz”, “Hayvana, insana, yeryüzüne özgürlük”, “Bu daha başlangıç mücadeleye devam” sloganlarını attı.

Karadeniz İsyandır Platformu ve **Kuzey Ormanları Savunması**'nın örgütlediği yürüyüşe **Munzur Çevre Derneği**, **Partizan**, **Yeni Demokrat Gençlik**, HDP gibi çok sayıda kurum da destek verdi. Yapılan açıklamada “Dağı, taşı, gökyüzünü bile reklamlarla döşeseler insanlarımızı radyoaktif ölümlerin iyi bir şey olduğuna inandıramayacaklar. Bu ülkede yeterince insanımızı kansere teslim ettik, artık yeter” dendi.



Yırca'da köylüler kazandı

İzmir: Manisa'nın Soma ilçesine bağlı Yırca Köyü'nde kurulması planlanan termik santral için Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu kararını verdi.

ÇED raporunu usulsüz bir şekilde düzenleyen Kolin Şirketler Grubu'na, Bakanlar Kurulu tarafından acele kamulaştırma kararı alınarak hukuka uygun olmayan bir şekilde arazi verilmişti. Bir gün içerisinde 6 bin zeytin ağacını kökünden söken şirkete karşı direnen köylüler, fiili ve hukuki vermiş oldukları mücadeleyi zaferle sonuçlandırdılar. Danıştay 6. Dairesi'nin daha önce verdiği karara, kurul kısmi onama verince termik santral yapma projesi iptal edilmiş oldu.

yeceğiz!”

Mitinge katılan **Çetin Bozkurt**'a düşüncelerini sordüğümüzde ilk tepkisi “Sinoplular olarak yaşadığımız yerde kurulu bir bombayla yaşamak istemiyoruz! Biz fare değiliz,



MÇD'den Çernobil için anma etkinliği

İstanbul: Çernobil patlamasının 29. yılında 26 Nisan günü **Munzur Çevre Derneği** Şişli Kent Kültür Merkezi'nde bir anma etkinliği gerçekleştirdi. Etkinlik öncesi MÇD adına konuşan **Hatun Esen Akkuyu**'da ve Sinop'ta yapılması planlanan nükleer tesise ilgili olarak birçok eylemin gerçekleştirildiğini,

AKP'nin bu tesislere evet diyerek Çernobil'i görmezden geldiğini ve orada katledilenlerin yok sayıldığını belirtti.

Ardından MÇD'nin mücadelesini anlatan sinevizyon gösterimi yapıldı. Gösterimden sonra **Grup İsyandır Ateşi**, **Gule**, ve **Dere'nin Çocukları** etkinlikte ezgilerini kitle ile buluşturdu.

Soykırımın 100. Yılında;

Aradan 100 yıl geçmesine karşın kimilerinin iddia ettiği aksine devletin, değişik milliyet ve inançlardan; cinsel kimlik ve yönelimlerden ezilenlere yönelik yaklaşımında değişen hiçbir şey yoktur.

Türk devleti, bugün tıpkı 100 yıl önce kurucu atalarının yaptığı gibi, Türk milliyeti ve Sünni inancı dışında kalan tüm milliyet ve inançlara yönelik azgın bir imha, inkâr ve asimilasyon politikası gütmüştür. Bu politika, milyonlarca Ermeni, Rum, Yahudi, Süryani ve Keldani ile Alevi ve çeşitli inançlardan ezilenlerin canı ve kanı pahasına yaşam bulmuştur.

24 Nisan 1915'ten 24 Nisan 2015'e görülen ve açıkça ortaya çı-



100. yılında demokrasi ve insan hakları açıklamaları yapan Avrupalı kapitalist devletlerin gerçek yüzünü göstermiştir.

İsviçre'de 1, Fransa'da 1 ve Yunanistan'da 4 kişi olmak üzere Avrupa çapında toplam 14 kişinin tutuklandığı operasyonların Türk devleti işbirliğiyle, onun talepleri ve çabaları sonucu düzenlendiği açıktır. ATİK, Avrupa'da 1976 yılından bu yana anti-emperyalist, anti-faşist, anti-militarist bir perspektifle, çeşitli milliyetlerden Türkiyeli göçmen işçi ve emekçilerin demokrasi ve özgürlük mücadelesi adına ortaya koyduğu pratik ve emekle gelinen aşamada önemli bir direniş odağı duru-

Bazı Yaralar Hesabı Sorulmadan İyileşmez

kan, tarihsel bir süreklilik ve devamlılıktır. Kemalistlerin, Osmanlı İmparatorluğu'nun yıkıntıları arasından tarih sahnesine çıkmış ve geçmişin karanlığından doğmuş Cumhuriyet söylemleri ve iddialarının aksine tarih ve gerçekler, bir kopuştan öte Osmanlı'dan Kemalist Türkiye'ye ve bugüne devletin temel refleksleri ve genetik kodları bağlamında bir süreklilik olduğunu göstermektedir.

"Tek millet", "tek devlet", "tek bayrak" ve "tek dil" parolası dünden bugüne komprador burjuvazi ve toprak ağalarının temel düsturu olagelmıştır. Bu bakımdan Türk hâkim sınıflarının kendi içinde tutarlı bir tutum içinde oldukları söylenmelidir.

Soykırımın 100. yılında Başbakan Ahmed Davutoğlu'nun "*Bugün de, tarihi sorumluluğumuzun ve insani görevimizin bir gereği olarak, acılar arasında ayırım gözetmeden yüzyıl önce yaşanan olaylarda hayatını kaybedenleri saygıyla hatırlıyoruz*" (20 Nisan) şeklindeki soykırıma dair "ılımlı" açıklamalarına yanıt çok gecikmeden Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'dan gelmiş; "*1915 olayları konusundaki Ermeni iddialarının, öne sürülen rakamlar başta olmak üzere hepsi de dayanaksızdır, mesnetsizdir...Biz inanıyoruz ve biliyoruz ki bizim ecdadımız zulmetmemiştir*" (23 Nisan) diyen Erdoğan, devlette sürekliliğin esas olduğunu bir kez daha dosta düşmana göstermiştir.

Erdoğan'ın açıklaması, Türk devletin temel yaklaşımını ifade etmektedir ki bunun özünü sermaye gerçekliği oluşturmaktadır. Zira Türk hakim sınıflarının Ermeni, Rum ve Süryanilere yönelik soykırımının başlıca ve belki de temel nedeni sermayeye el konulmasıydı. Komprador

burjuvazi ve toprak ağaları, katliamla birlikte iktidarlarını sağlamlaştırmış ve ele geçirdikleri sermaye ile ulus devletlerini inşa etmişlerdir. Soykırım ve bununla birlikte el değiştiren sermaye, Türk hâkim sınıflarının üzerinden yükseldiği temel zemini ortaya koymaktadır. Sistemik bir şekilde körükledikleri Ermeni düşmanlığı ve Türk şovenizminin, Ermeni nüfusunun planlı bir şekilde azaltılması/yok edilmesinin temel nedeni de budur. Türk devleti, tıpkı 100. yılda yaptığı gibi gelecekte de soykırımı inkâr edecek, "Ermeniler bizi katletti"den, "büyük acılar yaşandı", "yaşanan bir tehirci"ye kadar çeşitli biçimlerde açıklamalar yapsa da son noktada ecdadının icraatlarına sahip çıkacaktır.

Kuşkusuz Ermeni Soykırımı başta olmak üzere ezilenlere yönelik tüm imha, inkâr ve asimilasyonun; katliam, vahşet ve soykırımın hesabı faşist devletten sorulacaktır. Ermeni Soykırımı'yla açılan yaralar, gerçek manada hesap soruldukça ve çeşitli milliyet ve inançlardan, cinsel kimlik ve yönelimlerden ezilenlerin mücadelesinin büyümesi ve nihayetinde demokratik halk devrimi ile sarılacaktır.

Ermeni Soykırımı'nda İkiyüzlülük

Soykırımın 100. yılında, Türk devletin uluslararası alanda daha fazla sıkıştığı görülmektedir. Ermeni Diasporası'nın yürüttüğü çalışmaların ve dünyanın çeşitli ülkelerine yayılmış Ermeni halkının tepkisinin başta Avrupa devletleri olmak üzere emperyalist-kapitalistler üzerinde etkisi olduğu anlaşılmaktadır.

Türk devletin tüm çabalarına karşın, Avrupa Parlamentosu (AP)

1915-1917 yılları arasında Osmanlı İmparatorluğu topraklarında gerçekleşen "trajik olayların" soykırım olduğunu belirtmiş ve arşivlerin açılması çağrısı yapmıştır. Akabinde Rusya Devlet Başkanı'nın soykırım ifadesini kullanması ve Erivan'da yapılan törene katılması TC'nin bu konuda giderek yalnızlaştığını göstermektedir.

Ne var ki tepkilere ve açıklamalara rağmen, söz konusu Avrupa devletlerinin soykırım konusunda tutarlı ve gerçek bir duyarlılık taşımadığı da açıktır. "Soykırım" açıklaması yapan Avrupalı kapitalist devletlerin bugün dünyanın birçok bölgesinde yağma, talan ve çıkarları doğrultusunda katliamlara, yüz binlerce insanın katledilmesine neden olduğu bilinmektedir. Kapitalistler Ermeni, Rum, Keldani ve Süryani halkının yaşadığı acıları, insan hakları vb. açıklamalarla kendi çıkarları adına manipüle etme uğraşındadır.

Başta Fransa ve Almanya olmak üzere Avrupalı emperyalistler, bununla birlikte Rusya, bölgesel çıkarları adına uygulamaya soktuğu politikalarla halkların, ezilenlerin kanını akıtmaya, canını almaya devam etmektedir. Özü daha fazla kâr olan, bir avuç asalağın tüm üretim araçlarına sahip olduğu bir kapitalist-emperyalist sistemin insan hakları adına söyledikleri büyük bir yalan ve aldatmacadır.

ATİK bir emek mevzisi dir!

15 Nisan'da Almanya Adalet Bakanlığının 129 a ve 129 b "Anti-Terör" yasasına dayandırılarak gerçekleştirilen İsviçre, Fransa ve Yunanistan'a da sıçrayan, Türk devletin düzenlediği operasyonları aratmayan bir şekilde gerçekleştirilen baskınlar, soykırımın

mundadır.

Kobanê direnişiyle dayanışma, ırkçı **Pegida** karşıtı eylemler, HDP seçim çalışmaları ve Ermeni Soykırımı'nın 100. yılı gibi merkezi kampanya ve çalışmalarla ATİK tarafından ortaya konulan duruş ve pratiğin, gerek Almanya gerekse İsviçre gibi ırkçılığın devlet politikası olduğu kapitalistleri rahatsız ettiği aşıkardır. Öyle ki bir yandan ırkçı **Pegida** örgütü için kınama açıklamaları yapan Alman devleti diğer yandan daha geçen hafta Frankfurt'ta yapılan **Pegida** karşıtı eylemde doğrudan ATİK'e yönelebilmektedir.

Operasyon kapsamında TKP/ML üyesi olmak iddiasıyla tutuklanan devrimciler arasında 12 Eylül faşist cuntasına karşı Amed zindanında sergiledikleri direnişle dost ve düşmanın saygısını kazanmış, devrimci-komünistlerle birlikte geleneğimize bir ömür boyu emek veren yoldaşlarımız bulunmaktadır.

Avrupalı kapitalist devletler ve TC, bu tutuklamalarla ATİK'e darbe vurabileceklerini, zayıflatabileceklerini hesaplamışlardır. Ne var ki operasyona yönelik Latin Amerika'dan Asya'ya, Avrupa'dan Türkiye'ye dünyanın birçok ülkesinden devrimci, ilerici ve yurtsever güçlerin sergilediği dayanışma ve ATİK üye ve aktivistlerinin duruşu, bu saldırıların boşa çıkarılacağını göstermiştir.

Uluslararası proletaryanın birlik mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs'ın coşku ve öfkesiyle, ATİK şahsında Kaypakkaya düşüncesini rehber edinen devrimcilere yönelik baskı, gözaltı ve saldırılara karşı dayanışmayı ve mücadeleyi büyütme ve alanları bu öfkeyle doldurmak önemli bir ihtiyaçtır.

Urfa'da taşeron işçiler eylemde



H. Merkezi: Urfa'da taşeron işçileri kadro hakları için eylem yaptı. Ahmet Bahçıvan İshani önünde yapılan eylemi **Kamu Şirket Personelleri Derneği (KAŞİP)** düzenlerken "Belediyelerdeki krallık son bulsun", "Memur ve taşeron anaların hakları bir olsun" pankartları açıldı.

İşçiler sürekli "Vur vur, inlesin, Ankara dinlesin", "Hükümet uyuma işçilerin sesini duy" ve "Kadro bizim hakkımızdır" sloganlarını attı. İşçiler adına konuşan **Sultan Önal**, taşeron işçiliğine son vermek ve kadro hakları için toplandıklarını belirterek şunları söyledi: "Ortaçağ karanlığıyla taşıyan modern köleliği meşrulaştırmış, bu taşeron zulmüne 'dur' diye bilmek için bugün burada toplandık. Bizi yöneten siyasilere,

alın terimizin karşılığı olan kadro hakkımızı istiyoruz. Bunun için mücadelemize sonuna kadar devam edeceğiz."

KAŞİP Genel Başkanı **Hakan Aydın** ise "Bizim sorumlumuz, muhatabımız AKP hükümetidir. Seçim beyannamelerinin hiçbir yerinde taşeron işçilerden söz etmiyorlar. Neden işçi ve emekçilerden söz etmiyorlar? Bizi düşünmeyenleri biz de düşünmeyeceğiz. Bizi düşünmeyenleri seçim zamanı sandığa gömeceğiz" dedi.

BYUAŞ'ta kavga bitmedi daha yeni başlıyor



TİS görüşmeleri tıkanan ve sonrasında 3 kişinin işten atılması ve 1 kişinin işten sürgün edilmesi ile başlayan **BYUAŞ grevi** 19 Nisan günü zaferle sonuçlandı. Seçimler öncesi grevlerini CHP il binası önüne taşıyan işçiler burada CHP il temsilcileri, Bakırköy Belediyesi ve Belediye-İş Sendikası yöneticilerinin katılımı ile bir kurul oluşturma kararı almışlardı. Karar sonucu oluşturulan kurul 19 Nisan günü bir görüşme gerçekleştirerek işçilerin taleplerini kabul etti.

Belediye-İş Sendikası öncülüğünde greve giden işçiler grevlerinin 29. gününde zafere kimi eksikliklere rağmen kazandılar. Zaferin mimarı olan grevdeki işçiler mevcut zaferi biraz buruk karşıladılar. Grevin en başından beri takipçisi olan DDSB'liler olarak süreç hakkında birkaç şey söylemeyi uygun gördük.

Grevin 29. gününe gelinirken CHP ve Bakırköy Belediyesi işçilerin ve öncülerinin sendikadan direncini kırmaya çalışmış ve karşılaştıkları direnç, yaklaşan seçim süreciyle birlikte başta CHP olmak üzere Bakırköy Belediyesi'nde kaygıya dönüşmüştür. Bu kaygı grev yerine gelen kimi CHP'li yetkililer tarafından da dile getirilmişti.

BYUAŞ grevi bir taşeron grevi olması bakımından ülke genelinde hem stratejik bir grevdir hem de emsal bir nitelik taşımaktadır. Kazancı tüm taşeron işçilere umut ola-

cağı gibi taşeron işçi çalıştıran genelde sermaye özeldede patron nezdinde bir mevziinin kaptırılması anlamına gelmektedir. Patron ve işçiler arasında yapılan görüşmelerde atılan işçilerin geri alınması, toplu sözleşmenin kabulü, sendikal çalışma hakkının tanınması, sürgün edilen işçilerin sürgün yerinden alınması gibi maddeler kabul edildi. Bu kazanımlar oldukça önemli bir yerde durmakla birlikte aynı zamanda kimi sıkıntılarla yan yanadır. Ve açıktır ki esas sıkıntıyı gölgelemektedir.

Şüphesiz ki bu sıkıntıları yaratan yine işçiler değil sarı, bürokratik sendikal anlayıştır. Bu grevde ise sarı sendika rolü **Belediye-İş Genel Merkezi** tarafından ortaya konulmuştur. Zaten bu konuda sicili hiç de temiz olmayan Belediye-İş Sendikası Genel Başkanı **Nihat Yurdakul** ipi göğüslemiştir. BYUAŞ işçileri ise bunun farkındadır.

Belediye-İş Sendikası Genel Başkanı Yurdakul kahramanlık yapmaya özenmiş olmalı ki 29 gündür direnen işçileri ve direnişi örgütleyen ve işyerinde yetkili olan **Belediye-İş İstanbul 2 No'lu Şube'yi yok sayarak** hiçbir işçi ve yetkili sendika şubesinin haberi olmadan **gece saatlerinde Bakırköy Belediye Başkanı ile görüşerek** grevi sonlandıracak hamleyi yapmıştır. Bu hamle ne kadar da taleplerle örtüşse de grevci işçiler bu bürokrasiden ol-

dukça rahatsızdılar. Kendilerini ve yetkili şubeyi es geçerek, haber verilmeyen yapılan görüşme işçilerin kafasında soru işareti bıraktı. Sıkıntılı olan diğer bir yön ise Bakırköy Belediye Başkanı'nın bütçe sıkıntısı olduğunu ve belediye adına bu yükü kaldıramayacağını söyleyerek sözleşmeyi yüksek hakem heyetine taşımasıdır. Direkt çözüm ve talepleri karşılayabilecekken böyle bir hamle yapması düşündürücüdür. Zira seçim sürecini atlatmak isteyen CHP korumaya çalıştığı belediyesini bu süreçten yara almadan çıkarmaya çalışmaktadır. Bu durum işçilerin zaferini buruklukla kutlamasına neden olmuştur.

60 günlük yüksek hakem heyeti süreci sonucu ve bunun denetlenmesi önemlidir. Sınıfın yaşadığı deneyimler göz önüne alındığında patronların yeri geldiğinde yüksek hakem heyetinin kararlarına da uymadığı görülebilir. Burada işçilere ve ilgili sendika şubesine –Belediye-İş İstanbul 2 No'lu Şube- önemli görevler düşmektedir. İşçiler her an direnişe hazır olmalı ve örgütlenme ve kadro gücünü artırmalıdır. **Bu süreçte önemli rol en çok da sürecin takipçisi olarak başta işçiler ve sendika şubesine sonra da biz DDSB'lilere düşmektedir.**

Unutulmamalıdır ki sermaye gerektiğinde yalana, inkâra ve hileye başvuran, kâr hırsı yüzünde işçi canını bile hiçe sayan kan emicidir. Kazanılmış hakları korumak ve sermayeyi her hamlesinde geri püskürtmek ve yeni mevziler kazanmak biz sınıf savaşçıların en temel görevlerindedir. Grev bitmiş ama görev bitmemiştir. Kazanılan mevziyi korumak, sermayeye karşı yeni cephe-ler açmak sınıf öncülerinin görevidir.

(BYUAŞ Grevi ile Dayanışma Platformu'ndan bir DDSB'li)

Metal işçilerinin öfkesi büyüyor

Bursa: Bursa'daki Renault, Tofaş, Valeo, Coşkunöz, Mako fabrikalarında çalışan metal işçileri günlerdir protesto eylemleri yapıyorlar. Türk Metal Sendikası'nın işçilerin basıncıyla Bosch'ta, MESS ile yapılan grup sözleşmesinden daha iyi bir sözleşme imzalaması, Bursa'daki metal işçilerini harekete geçirdi. Renault ve Tofaş başta olmak üzere Bursa'daki birçok fabrikada işçilere hâkim olan huzursuzluk ve öfke eyleme dönüşmüş durumda. MESS ile üç yıllığına sözleşme imzalayarak işçileri sefalet ücretine mahkûm eden Türk Metal bürokratlarına tepki işyerlerinden sokağa taşarken, eylemler Türk Metal yönetiminden hesap sormaya doğru genişlemiş bulunuyor.

"Demek ki daha iyi bir sözleşme imzalanabiliyormuş" diyen metal işçileri, yemek saatlerinde ve vardiya girişçıkışlarında eylemler yapıyorlar. Türk Metal şubesine yürüyen işçiler, bürokratlardan açıklama yapmalarını ve talepleri doğrultusunda harekete geçmelerini istiyorlar. Harekete geçen tüm metal işçileri öfkeli bir şekilde aynı sloganları haykırıyorlar: "**Türk Metal şaşırma, sabrımızı taşıma**", "**Satılmış sendika istemiyoruz**", "**Pevrul istifa!**"

Metal işçileri, üç yıllık sözleşmeden vazgeçilmesini, Bosch'ta imzalanan sözleşmenin aynen kendilerine de uygulanmasını, atama usulüne son verilerek işyeri temsilcilerinin demokratik bir şekilde işçiler tarafından seçilmesini ve yaptıkları eylemlerden ötürü kimsenin işten atılmamasını istiyorlar. Eylemlerin fitilini ateşleyen Renault işçileri, 22 Nisan günü işyeri önünde bir toplantı yaparak Türk Metal'i bir kez daha uyardılar. Eğer Türk Metal işçilerin taleplerini yerine getirmezse işçiler sendikadan istifa edeceklerini belirttiler.



Üretim İlişkilerindeki Değişimler ve Taşeron Sistemi 8

Taşeron ve Kadın Emeği

Taşeron sistem, güvencesiz, esnek, evden, çağrı üzerine çalışmadır ve son on yılda temel çalışma biçimi haline gelmiştir. Taşeron çalışma görünürde kayıt altında fakat özünde güvencesiz çalışma anlamına gelir.

“Görev tanımı”

Taşeron çalışmanın temel özelliği görev tanımının belirsiz olmasıdır. Tıpkı üretim içerisinde kadın emeğinin ele alınışı gibi. Bu belirsizlik esnekliği getirmektedir. Belirsizlik kadın işçiler için toplumsal cinsiyete dayalı iş bölümünün işyerinde yeniden üretilmesine vesile olur. Yani çalışılan mekânın temizliği, çay, kahve gibi an-garya işler kadın işçinin doğal görevi görülür. Bu duruma itiraz edenler de “Ne var eline mi yapı-sır, evde de yapmıyor musun” denilerek bastırılmaya çalışılır.

Başta Sağlık Bakanlığı'na bağlı kurumlar olmak üzere kamu kurumlarında yardımcı hizmetlerin neredeyse tamamı taşeron aracılığıyla verilir. Temizlik, sekreterlik, yemek, güvenlik ve teknik hizmetler yani hizmet sektörüdür taşeronun en yoğun olduğu alan.

Kadınların istihdamı

2009 itibarıyla Türkiye’de kadınların işgücüne katılım oranı yüzde 20 iken, dünya ortalaması yüzde 51’dir. Kadınların işsizlik oranı yüzde 14, dünyada ise yüzde 7’dir. Kadınların en çok istihdam edildiği alanlar hizmet ve tarım sektörüdür. Kadınların işgücüne katılımının bu kadar düşük olmasının daha doğru bir ifadeyle işgücüne dahil olamamasının nedenlerine bakıldığında yüzde 62 “ev işleriyle meşgul” yanıtı birçok toplumsal gerçeği bünyesinde barındırır. En çok istihdam edilen alanın hizmet ve tarım sektörleri olması, iş gücüne dahil olamama nedeninin evdeki meşguliyet olması tesadüf değildir. Devletin kadına dair politikaları toplumsal cinsiyet rollerinden bağımsız değildir. Bundan dolayıdır ki taşeron sistem dediğimiz güvencesizlik, esneklik kadın işçide çok daha ağır sonuçlar doğurur. Ve kadına ev eksenli çalışma dayatılır. Çünkü bu yolla hem kadın işgücünden en verimli şekilde yararlanılır hem kadının asli görevi olan annelik ve ev içindeki karşılıksız emeği devam eder hem de kadınlar çocuk doğurarak bir sonraki iş gücü kuşağını yetiştirir. Kadınların istihdam edilme durumlarında cinsiyete dayalı

işbölümünün olduğu açıktır. Bu genel bir politikadır. Nitelik ve vasıf gerektirmeyen işler için kadın, üst düzey yönetim ve karar alma işleri için ise erkek tercih edilir.

Üretim alanlarına kadın gözüyle bakmak

Çalışılan yerlerin fiziki durumu, konumu, aydınlatması, çalışanların cinsiyet dağılımı bir erkek işçi için çok şey ifade etmeyebilir ancak kadın için çok önemlidir. Ücret, çalışma koşulları, sağlık, güvenlik gibi konularda bütün işçilerin sıkıntıları da talepleri de ortaktır. Kadın işçi için taciz, baskı ve şiddeti görmeden, bununla mücadele etmeden yaşam alanları da iyileştirilemez.

Kadın işçilerin ve özelde taşeronda çalışan kadınların doğum izni, süt izni haklarını kullanmak dahi başlı başına bir mücadele konusudur. Çünkü hiçbir patron doğum iznine ayrılan bir kadına işe geri dönme garantisi vermez. Bundan dolayıdır ki “evli misin”, “çocuk düşünüyor musun” sorularına aldıkları yanıtı göre işe alırlar ya da baştan çocuk doğurmayacağına dair kağıt imzalatılır. Kadın emeğine yönelik saldırılarda çağrı üzerine çalışma ve özel istihdam bürolarını da unutmamalıyız. Bu bürolarla esnek çalışma yaygınlaşacak, doğum iznine ayrılan bir işçinin yerine istihdam bürosundan başka bir işçi kiralanacak ve kadın eme-

Esnek çalışmayı, özel istihdam bürolarını, düşük ücretli part time çalışmayı, toplumsal cinsiyet rollerini yeniden üreten evden çalışmayı teşvik eden, düzenli ve güvenceli işlerden uzaklaştıran düzenlemeleri, kadın istihdam paketi denilerek kadınlara güvencesizlik dayatan hiçbir paket ve uygulama kabul edilebilir değildir.



ğışömürsü derinleşecek. Çağrı üzerine çalışma da ne zaman, nereye, hangi iş, ne kadar süreli gibi birçok sorunun yanıtlanmadığı güvencesiz bir çalışma biçimidir. Kimin nerede çalıştığına, hangi işyerine gittiğine dair de hiçbir denetim olmayacak anlamına gelir bu çalışma biçimi.

Kreşler ve emzirme odaları da kadınlar için yıllardır mücadelesi verilen bir haktır. Toplumsal cinsiyet rolleri gereği çocuklara bakmakla yükümlü yegane kişi olarak görülen kadınlar bu hak mücadelesini yıllardır vermektedir. Mevcut yasalarda 100-150 arası kadın işçinin çalıştığı yerlerde kreş ve emzirme odası zorunlu iken uygulama ve denetim yoktur.

Taşeron çalışmanın pratik karşılığı kadın emeğidir. Bunun içindir ki; esnek çalışmayı, özel istihdam bürolarını, düşük ücretli part time çalışmayı, toplumsal cinsiyet rollerini yeniden üreten evden çalışmayı teşvik eden, düzenli ve güvenceli işlerden uzaklaştıran düzenlemeleri, kadın istihdam paketi denilerek kadınlara güvencesizlik dayatan hiçbir paket ve uygulama kabul edilebilir değildir.

Sonuç olarak, çocuk bakımı sadece kadınların yükümlülüğünden çıkarılmalı, çocuk bakım izinleri hak ve ücret kaybına yol açmamalı, izinler düzenlenirken kadın ve erkek işçilerin eşit görev ve sorumluluğu olduğu unutulmamalıdır. Herkesin yararlanabileceği ücretsiz kreşler ve bakım evlerinin kurulması, kadınları çocuk doğurma makinesi, ev hizmetçisi, ucuz iş gücü olarak gören düzenlemelerin kaldırılması için mücadele edilmelidir. Tam zamanlı, güvenceli işlerde çalışma ortamı yaratılması kadın işçiler açısından öncelikli hedef ve talepler olmalıdır.

(Devam edecek)

Pertek Belediyesi'nde direniş 19. gününde

Dersim: Pertek Belediyesi tarafından işten çıkartılan belediye işçileri direnişlerinin 19. gününde protesto yürüyüşünün ardından basın açıklaması yaptı.

Partizan, YDG ve birçok kurumun destek verdiği yürüyüşte sık sık “**Direne direne kazanacağız**”, “**Bijî berxwedana karkeran**” sloganları atıldı.

Son dönemlerde her tepki veya protestolarda göze çarpan yoğun güvenlik önlemleri bu eylemde de varlığını korudu. İşçiler yaptıkları basın açıklamasında, “*19 gün boyunca vermiş olduğumuz emek mücadelesinden birileri rahatsız olmuştur. Bu rahatsızlıkla bizleri görmezden gelerek, taleplerimizi yok sayarak, vermiş olduğumuz ek-mek mücadelemizi çarpıtarak her türlü yalana başvurmuştur*” denilerek direniş görmezden gelen Pertek Belediyesi'nin ilçedeki esnafa, gence, kadına yabancı; sorumlulukları karşısında duyarsız bir yönetim anlayışı olduğuna vurgu yapıldı.

Açıklama “*Bizim maruz kaldığımız bu durum ile Pertek halkının maruz kaldığı durum birbirinden ayrı tutulamaz*” şeklinde devam ederken, işçiler, birbirlerine düşman edilmelerine izin vermeyeceklerini belirttiler. Ardından tüm belediye işçilerini sendikal hakları olan greve çağırdılar.

Tuzla'da “bilirkişi keşfi”

İstanbul: Tuzla Gemi Tersanesi'nde iş cinayetinde yaşamını yitiren işçi **Tamer Şeyhun**'un ölümüyle ilgili açılan davada şahitlik yapan ve Tamer Şeyhun aleyhinde ifade vermediği için işten atılan Dok Gemi-İş Sendikası Üyesi **Eyüp Ayan**'ın Tuzla Gemi Tersanesi'nde tek başına sürdürdüğü direniş devam ediyor.

Direnişte olan Ayan'ın, Şeyhun aleyhinde ifade vermediği için işten atılmasından sonra açtığı davada ilk gelişme hakimlin bilirkişi raporu istemesi oldu. Dava kapsamında yapılan keşifte işten atılan Eyüp Ayan ile yine işçi lehine ifade verdiği için işten atılan **Veysel Sargut** keşfe katıldı. Ayrıca Dok Gemi-İş Sendikası ise işyerinde örgütlü olmasına karşın keşifte bulunmayarak en baştan tutunduğu patron yandaşlığını da devam ettirdi.

Maltepe işçilerine ziyaret

İstanbul-Gülsuyu: Maltepe Üniversitesi Hastanesi işçilerinin direnişlerinin 134. gününde Gülsuyu Partizan okurları tarafından ziyaret edildi. İşçilerle güncel konular üzerine sohbet eden Partizan okurları, son çıkan yasalar ve taşeronlaştırmaya dair tartışma yürüttüler. Ayrıca 7 Haziran Genel Seçimleri'ni de konuştular.

Rektörlük ve hastane yönetimi ile yapılan son görüşmeler hakkında bilgi alındı; mahkeme sonuçlanana kadar rektörlük ve hastane yönetiminin adım atmaya niyetli olmadıkları öğrenildi.

“43 yıl önce başardık yine başaracağız!”



H. Merkezi: Elimize e-posta yoluyla ulaşan bir habere göre **Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist (TKP/ML) Merkez Komite**, 43. kuruluş yıldönümüne dair bir açıklama yayınladı. “**43 yıl önce başardık yine başaracağız!**” başlığıyla yer alan açıklamada, 24 Nisan 1972’nin geniş kitlelerin sürekli ileriye giden hareket ve mücadelesinin en ileride örgütlenme ihtiyacının ürünü olduğu belirtildi.

“24 Nisan 1972 ezilenlere kurtuluş silahını kullandırmaya hamlesidir. Bu hamle tepeden turnağa cüret, var olan kalıplara sığmama, uygulanabilir olanı ve tarihsel sorumluluğu kiskançlıkla sahiplenme ile gerçekleşmiştir. Bu hamle ezen ve ezilen ilişkisinin, doğru bilinen ile gerçeğin, parti ile kitleler çelişkisinin yeniden tanımlanmasıdır” şeklinde devam eden açıklamada ayrıca, 24 Nisan 1972’nin ruh ve bilincin, devrimci teori ile devrimci pratiğin, realizmle devrimci romantizmin ahenkli uyumu olduğu belirtildi.

“24 Nisan 1972 ne kadar başarılı ve büyük bir tarihsel adım ise, bunun devrimi örgütleyerek geliştirilememesi ise o büyüklükte bir başarısızlık ve tarihsel bir vebaldir” açıklamasında bulunan Merkez Komite, 43 yıllık sürecini “Devrim, sosyalizme ve komünizme olan inancın taşıyıcısı, sürdürücüsü ve ısrarcısı olmaktan tereddüt etmedik, bundan taviz vermedik” şeklinde açıkladı.

43 yıl boyunca devrimin, sosyalizmin, komünizmin dönemsel yenilgisi dünyada bir kasırga gibi eserken, bu kasırga devrim cephesinde ideolojik-politik ve örgütsel olarak bir yıkıntı ve hurdalık yaratırken, partinin de yer yer savrulduğunu ancak yıkılmadığını ifade eden açıklamada “Esen kasırgayla baş etmiş, ona meydan okumuş, iddiasından ve taşıdığı tarihsel sorumluluktan yüz geri etmemiştir” denildi.

Yaşanılan sürece dair ise “Gerici, karşı devrimci kasırganın artık gücünü ve etkisini kaybettiği bir süreç yaşıyoruz. Ezilenlerin tarihsel çıkarları doğrultusunda güçlü kıpırdanışlar, sorgulayıcı arayışlar, umutlu beklentiler içinde olduğu bir dönemdeyiz. Tarih kasırgalarda ideolojik testten geçmeyi becerenlere yeni bir görev yüklüyor artık. Devrimi örgütlemenin, siyasal iktidarı zapt etmenin olanaklarını daha fazla sunuyor” tespitlerinde bulunan Merkez Komite, “Bundan tam 43 yıl önce başardığımızı ve öyle ya da böyle kasırgalar içinde bugüne taşıdığımız kurmayımızın geleceği kazanma iddiasını ve bu görevini gerçekleştireceğiz. Devrimci durumun ivme kazanarak geliştiği, ancak geniş kitlelerin bir yandan kafasının karışık bir yandan da yeniye açık ve arayış içinde olduğu verili koşullarda bundan 43 yıl önce bu karmaşaya nasıl son verecek ideolojik, politik ve örgütsel bir netlik sağladıysak, bugün de yine aynı kaynaktan beslenerek buna son verebiliriz. Ama bu defa 43 yılın deneyim, birikim ve donanımını kuşanarak, daha ileri hamleler için olgunlaşmış olarak. Tarihin kapımızı dövmesini duymazlıktan gelecek lüksümüzün olmadığını bilerek sorumluluklarımızı sahiplenip ilerleyeceğiz” dedi.

Türkiye’de çocuk olmak gerçeği!

Zordur bu ülkede çocuk olmak, öncelikle bir yoksulluk vardır, ne istediğin gibi okuyabilirsin ne de diğerleri gibi çocukluğunu yaşayabilirsin. Yoksulluk aileden geliyorsa eğer, küçük yaşta okumak yerine başlarsın çalışmaya, bir de en az parayı sen alırsın. Çok çalışırsın fakat en çok azarı sen işitir, en çok dayacağı da sen yersin. Bunlar yetmez bir de istismara, tacize, tecavüze uğrarsın bu ülkede. En kötüsü de devlete karşı en ufak bir isyan etmeye başladığında olur. Ya 12 yaşında 13 kurşunla **Uğur** gibi, ya havan topuyla **Ceylan** gibi, ya da bir gaz fişegi ile **Berkin** gibi çocukluğundan vurulursun.

Geçtiğimiz günlerde **Gündem Çocuk Derneği ve İnsan Hakları Derneği**’nin yayınladığı raporlarda çocuklar ile ilgili gerçekler gözler önüne seriliyor. Gündem Çocuk Derneği, Türkiye’de 2014 yılı Çocuğun Yaşam Hakkı raporunu açıkladı. Raporda, Türkiye’de 2014 yılında en az 627 çocuğun önlenebilir sebeplerden dolayı yaşamını yitirdiği açıklandı. İHD’nin 2015 yılının ilk üç ayına ilişkin yayınladığı raporda, 122’i yaşam hakkı olmak üzere 1970 hak ihlali tespit edildi.

Devlet öldürüyor

Devletin doğrudan sorumluluğu nedeniyle 38 çocuk 2014 yılında hayatını kaybetmiş. Polis şiddeti sonucu 8, yargısız infaz sonucu 2, gözaltında 2 çocuk katledildi. Direkt olarak devletin kolluk kuvvetlerinin elleriyle gerçekleşen ölümlerden sonra kimse herhangi bir ceza almadı. Bu durum çocuk katillerinin devlet tarafından korunduğunu ve saklandığını gösteriyor. Türkiye ve T. Kürdistanında çocuklara yönelik katliamlar yıllardır süregeliyor. 12 yaşında 13 kurşunla katledilen **Uğur Kaymaz**, Lice’de havan

topuyla katledilen **Ceylan Önkol**, Gezi İsyanı sırasında gaz fişegi ile başından vurulan **Berkin Elvan**, bu yılın başlarında devlet tarafından Cizre’de katledilen **Nihat Kazanhan**, Ümit Kurt, **Barış Dalmış**, Musa Azma, **Yasin Özer**, Zeki Alar ve daha niceleri.

Türkiye’de 2 bin 165 çocuk hapisanede bulunuyor. Her yıl 300 bine yakın çocuğun polis ve adliyeyle tanıştığı ve yılda 10 bin çocuğun gözaltı ve tutuklamalara maruz kaldığı raporlarda belirtiliyor. Yine bu yılın ilk 3 ayında 205 çocuk gözaltına alındı ve 18 çocuk tutuklandı. Devletin çıkardığı İç Güvenlik Paketi ile bu gözaltı ve tutuklamaların artacağını şimdiden öngörmek yanlış olmaz herhalde. Devlet her türlü muhalif, ilerici her şeye saldırmak çocuklara da saldırmayı ihmal etmiyor/etmeyecek.

Çocuk işçiler

Türkiye’de 2014’te 61 çocuk iş cinayeti sonucu hayatını kaybetmiştir. 7 milyon 500 bin çocuk işçinin çalıştırıldığı Türkiye’de çocuklar hem zor şartlarda çalışıp hem de en az parayı alıyorlar, bir de çalışırken iş cinayetlerine kurban gidiyorlar. Bu çerçevenin sistemin bütün pisliğini ortaya döktüğünü ve çocukların kanını nasıl emdiğini göstermeye yetiyor. Çocuk işçiler ucuz işgücü olarak en çok

Zordur bu ülkede çocuk olmak, öncelikle bir yoksulluk vardır, ne istediğin gibi okuyabilirsin ne de diğerleri gibi çocukluğunu yaşayabilirsin. Yoksulluk aileden geliyorsa eğer, küçük yaşta okumak yerine başlarsın çalışmaya, bir de en az parayı sen alırsın. Çok çalışırsın fakat en çok azarı sen işitir, en çok dayacağı da sen yersin.

sömürülen kesimi oluşturuyorlar. 1800’lü yıllarda İngiltere’deki fabrikalarda çocuk işçi sömürüsü had safhaya ulaşmıştı. Günde 16 saat çalışan çocuk işçiler, çok iş yapmalarına rağmen en az parayı alıyorlardı ve bu durumda da kapitalistler azami kâr yaparak daha da zengin oluyorlardı. İngiltere’nin o çok “güçlü ekonomisinin” çocuk ve kadın işçilerinin kanları üzerine kurulduğunu çok rahat söyleyebiliriz.

Türkiye’de 2015 yılının ilk 3 aylık döneminde; gözaltı ve hapisanelerde tecavüz, taciz ve işkence gören çocuk sayısı **57**, devlete bağlı okul ve yurtlarda tecavüz, taciz ve işkence gören çocuk sayısı **43** olarak tespit edildi. Çocuk taciz ve tecavüzlerinde son beş yılda yüzde 400 gibi bir artış söz konusu.

Hatırlanacağı gibi geçtiğimiz yıllarda Amed’de 3 polis 3 çocuğa defalarca tecavüz etmişti. Aylarca süren tecavüzlere rağmen polislerin hiçbir yargılanmamış, olay hakkında takipsizlik kararı verilerek polisler devlet tarafından korunmuştur. 2 ay önce de Adana’da 16 yaşındaki çocuğa tecavüz eden iki polis ve bir sivil halen tutuksuz yargılanmaktadır. Yine Bitlis ve Siirt’te çocuklar polisler tarafından alıkonulmuş, istismar edilmiş, ancak haklarında işlem dahi yapılmamıştır. Aksine durumu protesto eden halkın eylemleri yine polis tarafından engellenmiştir.

Tüm bunlar bu devletin çocuk katili, istismarcısı, işkencecisi olduğunu göstermektedir.

“Çocuk bayramı”

23 Nisan “çocuk bayramı” olarak kutlanıyor, şölenler, etkinlikler, törenler düzenleniyor. Bütün televizyonlarda hep bu gösteriler izletiliyor. Ama işin diğer tarafını göstermekten kaçınıyorlar, çünkü işlerine böyle geliyor. Sokaklarda karton toplayan, sabahdan akşama kadar çalışan, hapiste yatan, yeni bir Roboski yaşanırmı korkusuyla yaşayan, tacize-tecavüze uğrayan ve daha çokça sayabileceğimiz çocukların 23 Nisan’ını kimse göstermez. Bu çocuklar için 23 Nisan hiçbir anlam ifade etmez. Çocukların yoksulluğa, açlığa mahkum edildiği, sömürüye, tacize-tecavüze uğradığı ve öldürüldüğü bir ülkede “çocuk bayramı” diye bir şey hayal ürünüdür!



"HDP ile Meclis'teki kadın vekil sayısı yükselecek"

İstanbul: HDP açıkladığı seçim beyannamesi ile kadınlardan tam not alırken, **KA.DER Genel Başkanı Gönül Karahanoğlu**, kadın hakları savunucularının dile getirdiği tüm konuların bildirgede olduğunu belirterek, "Diğer partilerin aday listeleri kadın açısından ümit kırıcı oldu. HDP, Meclis'e girerse ve de aday listelerinde yer alan kadın adaylar seçilirse Meclis'te kadın vekil sayısı yükselecek. Ama bunu bir parti yükseltmiş olacak" dedi.

HDP, açıkladığı 12 başlıklı seçim bildirgesiyle diğer siyasi partilerden farklı olarak toplumun tüm kesimine hitap ederken kadın seçim beyannamesiyle de kadınlardan tam not aldı. Aday gösterme sürecinde de siyasette eşit temsiliyeti sağlamak amacıyla yüzde 48'lik kadın aday oranıyla dikkat çeken HDP, beyannamesinde "**Bizler Kadınıız**" diyerek özgür kadımla özgür yaşamı kurma mesajı veriyor. Uyguladığı eş başkanlık sistemiyle temsilde adalet, yaşamda eşitlik, yönetimde ortaklaşma konusunda önemli adımlar kaydeden HDP, meclis tarzı örgütlenme modeliyle kadınların yerelde ve yerinden söz ve karar süreçlerine doğrudan ve etkin katılımıyla toplumun ve siyasetin demokratikleşmesi yönünde önemli aşama kat edeceklerini belirtiyor.

Dünya Ekonomik Forumu'nun 142 ülke üzerinden yaptığı araştırmaya göre, kadın-erkek eşitliğinde 125'inci sırada olan Türkiye'de, "Meclis'in yarısının kadın olduğu, kadın vekillerin kadın mücadelesini temsil ettiği, savaşın ve şiddetin olmadığı, başta erkek egemenliği olmak üzere, hiçbir egemenliğe tabi olmadığımız bir ülkede yaşamak istiyoruz" diye seslenen HDP, kadınları siyasete davet ederek yeni yaşamı inşa etmeye çağırıyor.

HDP'nin kadın seçim beyannamesi kadın örgütleri tarafından olumlu karşılanırken Meclis'te siyasi partilerin milletvekili sayısında eşit-temsiliyeti öngörmesi gerektiğini ifade eden

Kadın Adayları Destekleme Derneği'nin (KA.DER) verilerine göre, Türkiye'de 81 ilin 43'ünde kadın milletvekili yok ve şu an mevcut kadın milletvekili sayısı ise 79. Her seçim öncesi, siyasi partilere aday seçim sürecinde, "fermuar sistemi"ni uygulaması gerektiği çağrısında bulunan KA.DER, bu seçimlerde de "**Biz ne diyoruz, siz ne anlıyorsunuz?**" kampanyası başlatmıştı.

Tüzüğünde toplumsal cinsiyet eşitliği, Kadın Bakanlığı'nın kurulması, kadın eksenli anayasa gibi konulara yer veren KA.DER, siyasi partilerin adaylarını açıklamasının ardından AKP, CHP ve MHP'nin gösterdiği kadın aday sayısı sınıfta kaldığını ifade etmişti. Aday gösterme sürecinde HDP'nin "eşit temsiliyeti" yakaladığını dile getiren KA.DER Genel Başkanı Gönül Karahanoğlu, siyasi partilerin kadın aday oranlarını ve kadına yönelik hazırladıkları seçim bildirgelerini değerlendirdi.

"CHP 33'lük cinsiyet kotasını yerine getirmedi"

Başlattıkları, "**Biz ne diyoruz siz ne anlıyorsunuz?**" kampanyasını hatırlatan Karahanoğlu, "7 Nisan'da açıklanan aday listelerine baktığımızda kadın adaylar açısından hakikaten dediğimizi AKP, CHP ve MHP anlamadı" diyerek oranların "bu seçimlerde kadın devrimi yaşanacak" denilen söylemlerin çok altında kaldığını dile getirdi. CHP'yi gösterdiği kadın aday oranı konusunda eleştiren Karahanoğlu, "CHP, büyük şehirlerde kontenjanın üst sıralarını kadınlara ayıracağını söyledi ve verdiği sözü tuttu; ama bu toplam rakamın yüksek olmasıyla aynı şey demek değil. CHP, kendi tüzüğünde olan yüzde 33'lük cinsiyet kotasını yerine getirmemiş oldu" dedi.

HDP'nin kadın aday sayısına olumlu baktıklarını söyleyen Karahanoğlu, şunları aktardı: "Çünkü, HDP,



hemen tüm bölgelerde bizim önerdiğimiz fermuar sistemine uygun bir şekilde bir kadın ve bir erkek olarak adaylarını yerleştirmiş. Bu çok olumlu bir şey. Dolayısıyla, aday listeleri kadınlar açısından çok umut verici."

AKP ve CHP'nin seçim bildirgelerinde kadına dair vurgular olsa da bu vurgunun en net şekilde HDP'de olduğunu dile getiren Karahanoğlu, "Bir kere HDP'nin seçim bildirgesinin iki eş başkan tarafından da sunulmuş olması demokrasi ve eşit temsiliyet açısından hem içerik hem de görsel açıdan son derece umut verici. Sadece kadınlar için değil, gençler, kadınlar, LGBTİ'lere bildirgede yer verilmiş olması da çok memnuniyet verici. 'Bizler Kadınıız' başlığı altında bir bölüm var seçim bildirgesinde. Ve bildirgede biz kadın hakları savunucularının hep dile getirdiği konular yer alıyor" diye belirtti.

"HDP'nin kadın seçim bildirgesinden memnunuz"

HDP'nin açıkladığı kadın seçim bildirgesine ilişkin değerlendirmelerde bulunan Karahanoğlu, "Bildirgede, Meclisin yarısının kadın olduğu hatta eşbaşbakanlık sisteminin getirileceği gibi bir başlık var. Kadına yö-

nelik şiddete en ağır cezanın verilmesi gerektiği ve kadının güvenle yaşayacağı bir ülke için mücadele edeceği başlıklar bizim de istediğimiz başlıklar. Yine Kadın Bakanlığı'nın kurulması var ki, bu bizim daima savunduğumuz ve istediğimiz bir konu. Böylece kadının aile kurumuna sıkıştırılması değil, özgür ve eşit birey olarak hem kamuda hem yaşamın içerisinde yer alması isteniyor. Aynı şekilde, kadın eksenli bir anayasanın yapılması bunlar hep bizim söylemlerimizle örtüşen olumlu başlıklardır" dedi.

HDP dışındaki partilere adaylık belirleme sürecinde "fermuar sistemi" ve "toplumsal cinsiyet eşitliği"ni sağlamaları konularında seslenen Karahanoğlu, tüm bunların hepsinin HDP'nin bildirgesinde yer almasının kendilerini memnun ettiğini belirterek, bunun tüm partiler tarafından da yerine getirilmesi gerektiğini dile getirdi. Karahanoğlu, "Diğer partilerin aday listeleri kadın açısından ümit kırıcı oldu bizim için. HDP Meclis'e girerse ve de aday listelerinde yer alan kadın adaylar seçilirse Meclis'te kadın vekil sayısı yükselecek. Ama bunu bir parti yükseltmiş olacak" diyerek toplumsal cinsiyet eşitliğinin hayatın her alanında yer bulduğu bir Türkiye istediklerini söyledi.

"LCW anlaşmayı imzala"

H. Merkezi: 24 Nisan günü **KESK İstanbul Şubeler Platformu Kadın Komisyonu**, Dünya Kadın Yürüyüşü bileşenleri ile birlikte, iki yıl önce Bangladeş'te Rana Plaza'nın yıkılmasının yıldönümü dolayısıyla Mecidiyeköy'de bulunan LCW mağazası önünde "**Rana Plaza Her Yerde**" şiarıyla eylem yaptı.

"**Giysimizde kan istemiyoruz**" pankartı açan kadınlar, "**LCW anlaşmayı imzala**" ve



"**Kanlı giysileri istemiyoruz**" dövizleri taşıdı. Eğitim-Sen İstanbul 2 No'lu Kadın Sekreteri **Burcu Suvari**, Bangladeş'te sekiz katlı Rana

Plaza'nın yıkılmasının, giyim endüstrisi tarihindeki en kanlı iş cinayeti olduğunu ifade etti. 29. uluslararası marka için üretim yapan Rana Pla-

za'da ter döken genç kadın işçilerin ayda sadece iki gün tatil yaptıklarını belirten Suvari, ölen 1137 işçilerin yüzde 80'inin genç kadın olduğuna dikkat çekti. Türkiye'nin büyük Colin's, DeFacto ve LCWakiki'nin işçi katliamlarını ucuza getirme gayretini teşhir ettiklerini, kınadıklarını ifade eden Suvari, hem üretimden hem de tüketimden gelen güçlerini kullanacaklarını ve sermayenin kölesi olmayacaklarını kaydetti.

Üzerine kırmızı boya dökülmüş tişörtleri LC Wakiki mağazası önüne bırakan kadınlar, işçinin ve emekçinin yanında olacaklarını hatırlattı.

Sovyet Devrimi ve Doğu Ermenistan'ın kuruluşu

Şubat devrimi ile devrimi elinden kaçıran Rusya halkı Ekim Devrimi ile devrimi geri aldı. Şubat devrimi Çarlığın yıkılmasıyla sonuçlanmış, bir burjuva devrimi olmanın ötesine gidememişti. **Kerenski ve Milyukovlar** proletaryanın, köylülüğün ve diğer emekçi yığınların değil burjuva ve büyük toprak sahiplerinin Rusya'sını temsil ediyorlardı. Onların işbaşına gelmesi emekçi sınıfların yaşamında hiçbir değişiklik yaratmadı. Rusya'nın egemenliği ve milli baskı altında inleyen ulusların yaşamında da esasta bir değişiklik olmamıştı. Bununla birlikte Rusya'nın ezilen, bağımlı ve sömürge ulusları ulusal yönetimlerini kurma, kendi kurumlarını oluşturma sürecine girdiler. Kendi pazarlarına hakim olmak için giriştikleri her ayrılma, her ulusal devlet kurma hamlesi Kerenski ve Milyukov hükümeti tarafından bastırıldı. Çarlığın devrilmesi Rusya'nın emperyalist karakterinde bir değişiklik demek değildi. Kerenski ve Milyukov hükümeti sadece eldeki pazar ve hammadde kaynaklarını korumak için değil, ayrıca yeni toprakları ele geçirmek, yeni ulusları boyunduruk altına almayı hedefliyordu. Stalin, yeni hükümeti buna itenin yalnızca emperyalizmin kendi niteliği olmadığını söylüyor *"aynı zamanda, yeni toprakları ve yeni ulusları boyunduruk altına almaya dayanılmaz bir eğilim duyan ve onun etki alanını kırmakla tehdit eden Batının eski emperyalist devletlerin varlığıydı..."* (**Marksizm Ulusal Sorun ve Sömürge Sorunu/Stalin/Sol Yay, 1994:86**)

Kerenski-Milyukov hükümeti için emperyalist savaşı sürdürmenin nedeni olan bu gerçeklik, bağımlı uluslar üzerinde boyunduruğu devam ettirmenin de nedeniydi. Bu ulusların burjuva yönetimleri, yeni emperyalist Rusya'yı karşılama almadan, onunla savaşımdan bağımsız bir devlete sahip olamazlardı. Kendi halkını ezen, sömüren, baskı altında tutan bu yönetimlerin, böyle bir savaş vermesi Rusya'yı karşılama almaları mümkün olmadı.

Ulusal sorun, Stalin yoldaşın ifadesiyle **"bir iktidar sorunudur"**. Ekim Devrimi tam da bir sınıf iktidarı değişimi, eski sınıf egemenliğinin yıkılıp proletarya önderliğinde ezilen sınıfların egemen duruma geçmesi olduğu için, ezilen ulusların kurtuluş sorununa çözüm getirdi. Çarlığı yıkıp proletaryanın iktidarını kurmak için yola koyulan Rusyalı komünistlerin partisi RSDİP *"bütün uluslar, kendi kaderlerini tayin hakkına sahiptir"* diyordu. Şimdi programını gerçekleştirme zamanıydı. Özellikle "ulusların özgürce ayrılma hakkı"nı. Finlandiya Rusya'dan ayrılma yönünde irade beyan ettiğinde Sovyet proletaryası tereddütsüz kabul etti. Lenin *"soruna sınıfın çıkarları açısından bakıyoruz"* diyordu. Ona göre hiçbir şey ezen ulusun proletaryasıyla ezilen ulusun proletaryasının birbirine düş-

man olmasından daha kötü olamazdı. Bu konuda Ekim Devrimi'nden iki yıl sonra yaşanan Lenin-Buharin tartışması aydınlatıcıdır. Buharin ulusların ayrılma hakkına itiraz ediyordu. *"Özgürce ayrılma hakkı burjuvaya egemenlik hakkı verir, neden böyle bir imkân verelim"* diyor ve halkın kaderini tayin hakkını savunuyordu. Buharin, bir ulusun ayrılma yönünde kararı olabileceğini reddederek sadece o ulusun burjuvasının değil, işçi ve emekçilerinin de kararını tanımıyor oluyordu. Bu yaklaşım o ulustan işçileri ve diğer emekçileri devrim karşıtı bir yerde konumlanmaya götürür. Buharin'in düşüncesi özünde sınıfın çıkarlarına ayrı bir düşünceydi. Lenin ezilen halka güveniyordu, onların kendi burjuva iktidarlarına karşı savaşıyor kendi devrimlerini kazanacağına inanıyordu.

Proleter devrimin karşı devrimci iç savaşla imtihanı

Ekim Devrimiyle birlikte işçi sınıfının, köylülüğün ve diğer emekçi kesimlerin sınıf çıkarlarına uygun politikalar geliştirildi ve uygulandı. Sovyet iktidarı gücünü tam da buradan, halkın çıkarlarını temsil ediyor olmasından alıyordu. Aslanan halkın sahiplenmesiyle, "bu sağlandığında halk mucize gösterecek gücü ve yeteneği gösterir" diyordu Lenin. Rusya'daki tüm ulus ve azınlıklardan işçiler, köylüler, şehir küçük burjuvazisi gibi halk kesimleri merkez Rusya'daki sosyalist işçi-köylü iktidarını destekliyor, kendi ulusal yönetimlerine karşı direniyor, ayaklanıyor; Sovyet iktidarını kendi çıkarlarına tehdit gören burjuva-feodal ulusal yönetimlere ise kendi halkının devrim mücadelesini şiddetle bastırmaya girişiyorlardı.

İktidarı almak gibi iktidarı korumak da her sınıfın temel meselesidir. Çevre bölgelerdeki burjuva-feodal yönetimlerin egemenlikleri için iktidarlarına canhıraş bir biçimde sarıldılar, kendi halklarına ve Sovyetlere düşman ne varsa onlarla birleştiler. Merkezi sosyalist iktidara karşı savaş ilan etmekten çekinmeyen bu ulusal hükümetler; Rusya'da devrim düşmanı ne varsa çevrelerine toplayarak gericilik ocakları haline geldiler. (**Age, Stalin 1994:88**)

Devrim korkusu, bu korkunun üstesinden gelme güdüsü ulusal-bölgesel yönetimleri emperyalizmle işbirliğine götürdü. Ukrayna burjuvazisinin Alman emperyalizmiyle, Gürcistan Menşevik yönetiminin önce Alman sonra İngilizlerle, Musavvatların Türkiye, Al-

manya ve İngiltere'yle, Ermenistan Taşnak yönetiminin Türkiye ve Almanya'yla, Sibirya bölgeleri Japonya-İngiliz emperyalizmiyle vb... Bu uşaklık ilişkisinin temelinde emekçi halkın sömürsüne bağlı sınıf çıkarları, bu çıkarların korunması yatıyordu. *"O zaman bütün açıklığıyla anlaşıldı ki emperyalizmle bağları koparmadan ezilen ulusların burjuvazisi devrilmeden ve iktidar, bu ulusların emekçi yığınlarının eline geçmeden, ezilen ulusların kurtuluşu düşünülemez"* (**Age, Stalin 1994:90**). İçeride bütün gerici ve devrimci güçler, dışarıda emperyalistler Rusya'da inşa edilen sosyalizmi daha ayakları üzerine dikilmeden yıkmak için ittifak halinde savaşa geçmişlerdi. Çarlık Rusyası'nın da yer aldığı emperyalist paylaşım savaşında ölümler ve yıkımlarla dolu üç yıl geçiren Rusya'nın bütün uluslardan emekçi halkı Bolşevik devrimle savaşın dışına henüz çıkmaya başlarken, SSCB iktidarını yıkmayı hedefleyen emperyalizm destekli karşı devrimci güçler, iç savaşın içinde kendini bulmuştu. Kolçak, Yudenic ve Denikin'in beyaz orduları sosyalist Rusya'yı kuşatarak boğmaya çalışıyordu. Lenin bu güçlere *"enternasyonal emperyalizmin öncü güçleri"* diyordu. *"Kolçak'ın demiryolu vardı. Bu demiryolu yüz bin kadar yabancı asker tarafından korunmaktaydı. Bu askerler arasında dünya emperyalistlerinin en gözdeleri de vardı. Örneğin emperyalist savaş için yetiştirilen... Japon birlikleri de o askerler arasındaydı. Sibirya köylüleri de destekliyordu. Bu köylüler çok zenginlerdi ve kölelik nedir bilmiyorlardı. Bu nedenle komünizme herkesten uzaktılar"* (Lenin, 1993:313). Dünya karşı-devrim cephesini böyle bir seferberliğe götüren neden saldırı gücünün niteliğinde saklıydı. Dünya işçilerinin ve köylülerinin egemen olduğu, ezilenlerin eşit ve kardeşçe yaşadığı yeni bir sisteme tanık oluyordu. Bu sürecin başarısı Lenin'in sözleriyle *"çağsal bir değişim"* demektir. İki yıl boyunca şiddetli bir şekilde süren iç savaş, karşı-devrimci güçlerin, beyaz ordunun esaslı bir biçimde darbelenmesiyle düşmüş, savaş üçüncü yılında Kafkaslar Cephesi'nde İngiliz-Fransız destekli Denikin güçleriyle sınırlı kalmıştı. Bu gelişmeye ilişkin Lenin şöyle diyordu *"... devrimci bir savaş, emekçi ve ezilen halkı gerçekten çektiği ve ilgilediği zaman, böyle bir savaş onlarda, sömürgecilerle savaştığı bilincini uyandırdığı zaman, mucize gösterecek*

gücü ve yeteneği yaratır" (**Ulusal Sorun ve Ulusal Kurtuluş Savaşları/Lenin/Sol Yay, 1993:313**).

Bu süreç karşı devrimin yenilgisiyle, ilişkili olarak ulusal hükümetler karşısında o ulusun işçi ve köylü ittifakına dayalı birleşik güçlerinin ulusal hükümetleri yıkıp Sovyet cumhuriyeti kurmasıyla beraber ilerliyordu. Rusya'nın batısı ve doğusundaki ulus ve milliyetler neredeyse tamamen kurtulmuştu. Aynı başarı belli ölçüde güneyde yani Kafkasya Cephesi'nde de sağlanmıştı. Bu bölgede karşı-devrimin üssü durumunda üç ulusal devletten; Gürcistan, Ermenistan ve Azerbaycan'dan söz edilebilir. Ancak konumuz açısından Ermenistan üzerinde durmamız gerekiyor.

Burjuva-feodal Ermeni Cumhuriyeti'nin kuruluşu

1917 yılı itibarıyla savaş cepheslerinde durum Osmanlı ve müttefiklerinin aleyhineydi. Osmanlı, Rus ordusunun doğu cephesindeki ilerleyişini durduramamıştı. Rus Ordusu, Osmanlı Ermenistanı'nın bir kısmını ele geçirmişti.

Ne var ki dünya politikasının satranç tahtası üzerindeki taşlar bir fırtınayla birbirine girdi. Ternon'un "fırtına" diye kodladığı gelişme ilki Şubat ikincisi ise Ekim'de gerçekleşen 1917 devrimleriydi. Çarlığın yıkılmasıyla sonuçlanan Şubat devriminde burjuvazinin temsilcileri olarak iş başına gelen Kerenski-Milyukov geçici hükümeti çarlıktan devraldığı emperyalist savaş politikasını devam ettirmiştir. Fakat Ekim'de gerçekleşen Bolşevik Devrimi *"Bu savaş işçinin köylünün değil, emperyalistlerin paylaşım savaşındır. Sovyet sosyalist iktidarımız bu haksız savaşta yer almayacaktır"* diyerek savaştan çekilme kararı almıştır.

Sovyet yönetimi daha ilk günden kendi içindeki bütün farklı düşüncelere rağmen yeni toplumun ekonomik, sosyal, siyasal yapısını inşa etmek için seferber olmuştu. Bu dönemde Gürcistan, Ermenistan, Azerbaycan'dan oluşan Güney Kafkasya ulusları özerkliklerini ilan etmiş, "Trans-Kafkasya Komiserliği" biçiminde bir federasyon oluşturmuş ve 18 Aralık 1917'de Türklerle ateşkes imzalamışlardı. (**Bir Soykırım Tarihi/Ternon, Belge Yayınları/2012:391**)

Ocak 1918'de ise Sovyet iktidarı yayınladığı bir genelge ile Rus birliklerinin Osmanlı Ermenistanı'ndan geri çekilmesi kararı alındı. 3 Mart 1918 yılında Almanya ile imzalanan Brest-Litovki Anlaşmasıyla Van, Erzurum, Bitlis ve Trabzon'u Osmanlı'ya geri verme ve Ardahan, Kars ve Batum'daki Rus birliklerini boşaltma, bu vilayetleri kendi halkına bırakma kararı alındı.

Anlaşmaya göre Kars, Ardahan, Batum orada yaşayan halklara yani Ermeni ve Gürcü halklarına bırakılıyordu. Osmanlı anlaşmayı kendine göre yo-

İktidarı almak gibi iktidarı korumak da her sınıfın temel meselesidir.

Çevre bölgelerdeki burjuva-feodal yönetimlerin egemenlikleri için iktidarlarına canhıraş bir biçimde sarıldılar, kendi halklarına ve Sovyetlere düşman ne varsa onlarla birleştiler. Merkezi sosyalist iktidara karşı savaş ilan etmekten çekinmeyen bu ulusal hükümetler; Rusya'da devrim düşmanı ne varsa çevrelerine toplayarak gericilik ocakları haline geldiler.

rumlayarak bu bölgelere doğru en seçkin birlikleriyle saldırıya geçti. Ermeni kuvvetlerinin bu saldırılar karşısında tutunması imkânsızdı. Aynı federal birlik içinde olan Azerbaycan yönetimi Ermeni güçlerine yardım etmediği gibi cephe gerisini Osmanlı lehine tutmaya başladı. Ternon "gerek Türklerin gerekse de Azerilerin gözü Rus Ermenistanı'ndaydı" diyor.

Kars'ı kaybeden Ermeni birlikleri Osmanlı ordusu tarafından Güney Kafkasya'ya doğru geriletildi. Bu süreçte Ermenilerin Osmanlı ordusuyla barış görüşmeleri ise devam ediyordu. Ternon "Türk talepleri karşısında Almanlar bile şaşkınlığa düşmüştü" diyor ve Alman belgesinden şu sözleri aktarıyor: "Türklerin saçma talepleri Brest-Litovsk antlaşmasının açık ihlali demektir ve Transkafkasya Ermenilerinin yok edilmesini hedeflemektedir" (age: 2012:3929). Yaşanan bu gelişmeler sonrası Gürcistan-Ermenistan ve Azerbaycan Federal Parlamentosu dağıldı. Gürcistan ve Azerbaycan'ın ardından 28 Mayıs 1918 tarihinde Ermeni Cumhuriyeti kuruldu. Ermeni Cumhuriyeti'nin kuruluşu Tiflis'te ilan edildi. Yeni cumhuriyetin Taşnak yöneticileri Güney Kafkasya Alman işgal birlikleri komutanı Von Kress'in temsilcisi, bir Türk subay eşliğinde ve iddiaya göre bindikleri otomobilde Türk bayrağı çekilmiş olarak Ermenistan'a girmişlerdi.

Ermeni ticaret burjuvazisi ve büyük toprak ağalarının yönetimi altındaki cumhuriyet ise Almanya ve Osmanlı'ya (Türkiye'ye) bağlılıklarını bildirerek başlamışlardı. Bu yönetim Ermeni halkının ekonomik ve sosyal çıkarları gibi ulusal çıkarlarına da sırtını dönmüş bir yönetimdi. Öyle ki Erivan ve Sevan bölgesinin bir bölümünden ibaret toplam 9 bin km² lik bir coğrafyayı Ermeni yurdu diye benimsemekte tereddüt etmemişlerdi. Tabii karşılığını Türk hükümetinden Ermeni Cumhuriyetini resmen tanımaları (Batım Antlaşması 4 Haziran 1918) biçiminde almışlardı. Brest Barış'ını fırsat bilip Güney Kafkasya'ya yerleşen Alman destekli Türk askeri gücü Mondros Antlaşmasıyla (kim 1918) çekilmeye başlamış, bu gelişmenin ardından Ermeni Cumhuriyeti 1919 yılında sınırlarını Karabağ, Nahçıvan ve Zangezur'a kadar genişletmişti.

Ermenistan Devrimi'ne doğru Aralık 1920 yılına dek varlığını sürdüren Ermenistan Cumhuriyeti burjuva-feodal sınıfların egemenliği altındaydı. Bölgeyi en iyi bilen komünistlerden **G.K Orjonikidze** Lenin'e sunduğu Haziran 1920 tarihli raporunda Ermenistan hakim sınıflarını şöyle tanımlıyordu; "Şu anda tüm Ermenistan'a hükmeden ve hükümeti ellerinde bulduran başta silahlı Taşnaklar olmak üzere halk düşmanı zengin toprak ağaları ve tüccarlardır" (**G.K Orjonikidze ve Ermenistan'da Sovyet İktidarının Kuruluşu/Samvel Digrani Alihanyan/Umut Yayın-cılık 2010:34**). Bu sınıfların egemen-

liği altında bulunan Ermenistan Cumhuriyeti'nde vurgun ve talan politikaları izlenmiş, Ermeni hakim sınıfları böyle palazlanmıştı. Bu süre içerisinde pamuk ekimi için bereketli olan topraklardan sadece 600 hektarına tohum atılmıştır. Sulama kanalları bakımsızlıktan çökmüş, üzüm bağları kurumuştur. Halkına sömürü ve talanı reva gören bütün gerici, karşı-devrimci iktidarlar gibi milliyetçi Taşnakların yönetimindeki Ermeni Cumhuriyeti de Ermeni emekçilerin öfkelerini, düşmanlığını kazanıyordu. Karşı-devrimci iç savaşın söndüremediği, aksine bu süreçte daha da büyüyen devrim yangını bozkırın kuru olmayan bölgelerine ulaştığı gibi Ermenistan'ı da yakıyor, kavuruyor ve devrim koşullarını hazırlıyordu. Kafkasya iç savaşın en kızgın biçimde yaşandığı bölgelerin başında geliyordu. Beyaz ordu lojistiğinin, insan kaynaklarının önemli bir kısmını buralardan karşılıyordu. Batıda ve doğuda yenilen Beyaz Ordu 1920'ye geldiğinde Kafkasya bölgesinde de gerilemeye başladı. Denikin komutasındaki Beyaz Ordu, Kızıl Ordu karşısında Kuzey Kafkasya'da daha fazla tutunamamış, güneye doğru çekilmeye başlamıştı.

Kızıl ordunun ilerlediği bölgeler iç savaşın diyalektiğine uygun olarak kitlelerin daha güçlü hareketliliğine tanık olur. İşçilerin, köylülerin, bütün emekçi halkın kendi burjuva yönetimlerine karşı mücadelesi şiddetlenir.

RKP(B)'e bağlı merkezi Kafkasya örgütü "ulusal" komünist partileriyle ilişki halindeydi. Kızıl Ordu'nun ilerleyişi ve bunun kitleler üzerinde yarattığı etki, devrimci coşku ulusal komünist partilerince burjuva yönetimlere karşı mücadeleyi büyütme aracına dönüştürüldü. Özellikle Bakü ve çevrenin proletar ağırlıklı niteliği Ermenistan ve Gürcistan'a göre devrimin Azerbaycan'da daha hızlı gelişmesini, burjuva milliyetçi Musavat yönetimini ciddi olarak tehdit etmesini sağladı. Nitekim Kızıl Ordu'nun Azerbaycan'a doğru ilerliyor olmasının getirdiği etkiyle Azerbaycan Komünist Partisi (Bolşevik) önderliğinde kitleler Musavat yönetimini devirdi ve 28 Nisan 1920'de Azerbaycan Sosyalist Cumhuriyeti'ni ilan etti.

Azerbaycan devrimiyle Kızıl Ordu artık Ermenistan'a daha yakındır. Bu politik gelişmenin ilk dışavurumu Aleksandropol'da (ya da Leninakan Gümrü) da yapılan 1 Mayıs kutlamasında yaşanır. Azerbaycan devriminin, itici gücü Leninakan emekçilerinin 1 Mayıs politikası üzerinde önemli bir rol oynar. Leninakan emekçileri 1 Mayıs 'ı sosyalist Ermenistan için savaş günü olarak ele alır. 1 Mayıs halkın silahlı ayaklanmasına dönüşür. 10 Mayıs'ta Lenina-

kan'da sovyet iktidarının kuruluşu ilan edilir. Ayaklanma kısa sürede yayılır, Ermenistan'ın farklı bölgeleri de ayaklanmaya tanık olur.

Leninakan Ayaklanması geride önemli deneyimler bırakmış olarak Taşnak güçlenince bastırılır. Komünistlerin çıkardığı en önemli ders halkın bir silahlı ayaklanmaya ileri derecede istekli ve hazır olduğudur. Bu gerçeklik Bolşevik önderler için özellikle uyarıcı olur. Yine ayaklanmanın yaşandığı bölgelerdeki halkın silahlı olması bir diğer önemli derstir. Halk RKP(B)'den, onun Kafkasya örgütlenmesi ve Kafkasya'nın en üst askeri örgütü Devrimci Askeri Komite'den silah yardımı talebinde bulunur. Aynı süreçte Ermeni halkının Kızıl Ordu'ya dönük çağrıları da güçlü olur. Söz konusu yaşananlarla ilgili olarak Ternon şunları söylüyor: "Bakü'deki devrimden sonra Mayıs'ta Ermenistan'daki Aleksandropol'de patlak veren komünist ayaklanma başarısızlıkla sonuçlanmıştır: Rus-Polonya savaşı, Erivan'a doğru ilerlemekte olan XI. Kızıl orduyu hareketsiz kılmıştı" (**Age, Ternon, 2012: 399**). Ternon'a ek olarak; aynı günlerde Musavatlar Azerbaycan Sovyet iktidarına karşı saldırıya geçmiş ve Almanya, Avusturya, Macaristan blokundan saldırı tehditleri mevcuttu. RKP(B) Merkez Komitesi Sovyetlerin içinde bulunduğu durum ve Azerbaycan'daki Musavat saldırılarıyla oluşan politik istikrarsızlık durumunu değerlendirerek Kızıl Ordu güçlerinin ne-relerde yoğunlaşacağı sorularına yanıt arar ve Kızıl Ordu'nun Ermenistan'a girmesi yönünde karar alır (**S.D Alihanyan/age, 2010:32**).

Mayıs ayaklanmasına katılanlar sosyalist Azerbaycan'a çekilerek Kızıl Ordu tarafından eğitime alınır. EKP(P) söz konusu güçler için Ermenistan'da devrimci durum yeniden yük-selişe geçinceye dek çekildikleri bölgelerde askeri ve siyasi olarak gelişmelerini, devrimci durum olgunlaştığında bölgeye geri gelmeleri çekildikleri bölgelerde askeri ve siyasi olarak gelişmeleri, devrimci durum olgunlaştığında bölgeye geri gelmeleri yönünde karar alır. Mayıs ayaklanmaları iki tabur halinde örgütlenerek Kızıl Ordu'ya dahil edilir. Yoğun askeri ve siyasi eğitimlerle yetkinleştirilirler. Denilebilir ki Ermenistan Kızıl Ordusu'nun temelleri Mayıs ayaklanmasının yenilgisinde atılmıştır. Bu yenilgi Ermeni devriminin ilk yenilgisi olarak tarihe geçse de aynı zamanda hakim sınıfların nasıl hizaya geldiğini de gösteren bir deneyimdir. 1920 yılında Denikin komutasındaki Beyaz Ordu yenilgiye uğratılırken Kafkasya bölgesi temizlenmişti. Antant emperyalizminin ise Batım dışında bir

üssü kalmamıştı. Yaşanan tüm gelişmelere karşın RKP(B) bölge halkına karşın burjuva devletlerin Kızıl Ordu tarafından yıkılması politikasını reddediyordu. Ermenistan devriminin sorunu bu şekilde varlığını sürdürürken aynı zamanda kendisi işgal altında olan Türkiye faktörü vardı. RKP(B)'nin Kemalist sınıf tahlili ve "Milli Kurtuluş Savaşı"nın ufku hakkında yetersizlikleri vardı. RKP(B) önde gelen önderlerinin Kemalist hareket hakkında farklı tahlilleri mevcuttu. 4 Kasım 1920 tarihli RKP(B) Kafkasya Büro Amirliği'nin gündem toplantısının temel konusunun Kemalist Türkiye olması, bu açıdan dikkat çekicidir. Kemalistler Sovyetler yanında anti-emperyalist, emperyalistler yanında ise anti-Sovyetik bir ilişki sergileyerek süreçte imtiyazlarını üretiyordu.

Kemalistler; Ermenistan'a dönük gerçekleştirdiği saldırıyı Fransızlara ve İngilizlere karşı cephe gerisini sağlama olarak adlandıyordu. Sovyet iktidarı ise bu açıklamaya yeterli bir açıklama beklerken Kemalistler Kasım başında Aleksandropol'ü işgal etmiş ve 30 Kasım'da da Kars'ı almıştı. Bu süreçte Kemalistler Aleksandropol'de çok büyük katliamlar gerçekleştirdiler. Bu gelişmeler üzerine RKP(B) kadrolarını bölgeye göndererek bir hareket düzenlemeye başladı. Burada gelişen Bolşevikler Kemalistler için tehdit olmaya başlayınca Kemalistlerin ilk işi Taşnaklarla anlaşma yaparak geri çekilmeyi denemek oldu. Amaç ise işgal ettiği bölgelerdeki istikrarsızlığın devamı ve elde tutulmasıydı. Taşnaklar ise Sovyetlerin himayesine girmemek için bu anlaşmayı kabul ettiler. Taşnakların Merkezi Yayın Organı Haraç (İleri)'ta "Barış sorunları ve politikamız" başlıklı yazıda; "Ermenistan'ın kurtuluşu için tek bir yol var, o da (yani Sovyet Rusya'nın müdahalesi olmaksızın-S.A) komşusu Türklerle derhal ortak bir dil bulmasıdır" der ve yazı şöyle devam eder: "Eğer Ermeni halkı yaşamak, devletini ve varlığını güvence altına almak istiyorsa yönünü Ruslara değil Türklere çevirmelidir."

Ermenistan hakim sınıfları kendi iktidarları için Ermeni halkını katleden Türk hakim sınıfları ile anlaşarak Kafkasya'ya doğru yayılmayı seçmiş ve Ermeni halkını köleleştirmiştir. Aynı gün RKP(B) Merkez Komitesi Siyasi Büro toplanır ve Kafkasya Bürosu Temsilcisi ve RSSCF temsilcisi **G.K Orjonikidze**'ye Ermenistan'da Sovyetler iktidarının kurulması görevini verir. Orjonikidze bu süreci oldukça titiz bir şekilde yürütür.

Ermenistan'da Bolşevikler işçi sınıfı ve yoksul emekçi kesimler içinde örgütlenerek giderek güçlenir. Örgütlenedikleri bölgelerde Sovyet iktidarının zeminini hazırlayan Bolşevikler, Yerivan'a doğru ilerler. Bu ilerleyişte tek bir çatışma dahi yaşanmaz. 2 Aralık'ta ise Taşnak hükümeti tüm bakanlıklardan istifa ederek iktidarı terk eder. Bu politik zemin üzerine Sovyetler Ermenistan'da iktidarını ilan eder.

Ermenistan'da Bolşevikler işçi sınıfı ve yoksul emekçi kesimler içinde örgütlenerek giderek güçlenir. Örgütlenedikleri bölgelerde Sovyet iktidarının zeminini hazırlayan Bolşevikler, Yerivan'a doğru ilerler. Bu ilerleyişte tek bir çatışma dahi yaşanmaz. 2 Aralık'ta ise Taşnak hükümeti tüm bakanlıklardan istifa ederek iktidarı terk eder. Bu politik zemin üzerine Sovyetler Ermenistan'da iktidarını ilan eder.

Ermenistan'da Bolşevikler işçi sınıfı ve yoksul emekçi kesimler içinde örgütlenerek giderek güçlenir. Örgütlenedikleri bölgelerde Sovyet iktidarının zeminini hazırlayan Bolşevikler, Yerivan'a doğru ilerler. Bu ilerleyişte tek bir çatışma dahi yaşanmaz. 2 Aralık'ta ise Taşnak hükümeti tüm bakanlıklardan istifa ederek iktidarı terk eder. Bu politik zemin üzerine Sovyetler Ermenistan'da iktidarını ilan eder.

Ermenistan'da Bolşevikler işçi sınıfı ve yoksul emekçi kesimler içinde örgütlenerek giderek güçlenir. Örgütlenedikleri bölgelerde Sovyet iktidarının zeminini hazırlayan Bolşevikler, Yerivan'a doğru ilerler. Bu ilerleyişte tek bir çatışma dahi yaşanmaz. 2 Aralık'ta ise Taşnak hükümeti tüm bakanlıklardan istifa ederek iktidarı terk eder. Bu politik zemin üzerine Sovyetler Ermenistan'da iktidarını ilan eder.

Ermenistan'da Bolşevikler işçi sınıfı ve yoksul emekçi kesimler içinde örgütlenerek giderek güçlenir. Örgütlenedikleri bölgelerde Sovyet iktidarının zeminini hazırlayan Bolşevikler, Yerivan'a doğru ilerler. Bu ilerleyişte tek bir çatışma dahi yaşanmaz. 2 Aralık'ta ise Taşnak hükümeti tüm bakanlıklardan istifa ederek iktidarı terk eder. Bu politik zemin üzerine Sovyetler Ermenistan'da iktidarını ilan eder.

100. yılında Ermeni soykırımı hesap sorma bilinciyle lanetlendi

H. Merkezi: Ermeni Soykırımı'nın 100. yılında Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu (ATİK), Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist Merkez Komitesi ve Türkiye Marksist Leninist Gençlik Birliği Merkez Komitesi yazılı bir açıklama yaparak Ermeni Soykırımı'nı lanetledi. Açıklamalar şu şekilde:

ATİK: 100. yılında Ermeni Soykırımı'nı lanetliyoruz

ATİK yaptığı açıklamada soykırımın tarihsel, sosyal ve siyasal arka planını anlatarak soykırımı lanetledi; aradan geçen 100 yılın ardından Ermenilerin soykırımı unutmadıklarını, hesabının sorulmasını talep ettiklerini belirterek "ATİK olarak bizler de bu haklı talebin yanında olduğumuzu beyan ederken 100. yıldönümünde soykırımı bir kez daha kınıyor, tarihin belleğinde yargılıyor ve mahkum ediyoruz" açıklamasında bulundu.

TKP/ML: Soykırım, partimizin savaşa bilincini derinleştiren büyük bir acı ve öfkedir!

Soykırımın yıldönümüne ilişkin TKP/ML Merkez Komitesi ise, tarihsel olarak TC'nin kuruluşuna ve uluslaşma sürecinde Ermeniler olmak üzere azınlık inanç ve milliyetlere dönük gerçekleştirilen katliamlara değindiği açıklamasında "Ermeni Soykırımı; görmezlikten gelinen, katledilenlerinin çığlıkları ve ağutlarına

kulak tıkanan bir tarih ve 100 yıldır kabusu bağlamayan yarasıdır halkımızın. Katliamcı Osmanlı geleneğinin mirasçısı olan TC'nin en büyük kara lekesidir" dedi.

"TC'nin bugün de sürdürdüğü inkar politikasıyla kıyım ve yıkım devam etmektedir" şeklinde aradan geçen 100 yıl ile zihniyetin değişmediği belirtilen açıklamada "1915'te binlerce Ermeni aydın ve yazarı sürgün yolunda katleden anlayışla, AGOS gazetesi yayın yönetmeni Hrant Dink'i 2007'de katleden anlayış aynıdır. Yine Êlih'te (Batman) askerlik yaparken tam 24 Nisan günü bir başka asker tarafından Sevag Bahkçi'nin katledilmesi soykırımın günümüze yansımalarıdır" cümlelerine yer verildi. Gerçekleştirilen her ırkçı saldırının gücünü İttihat ve Terakki'den bu yana sistemli bir biçimde sürdürülen tekçi zihniyetin pompaladığı şovenizm zehrinden aldığını belirten açıklamada, "Halkımızın hesabı sorulmayan, bedeli ödetilmeyen her acısının dinmediğinin/dinmeyeceğinin bilincindeyiz. Bugün 100. yıl vesilesiyle dünyanın dört bir yanında tartışılmaya ve kabul görülmeye başlanan soykırımın, halkımızın acı çektiği bu topraklarda kabul görmedikçe ve bedeli ödenmedikçe gerçek anlamda bu acının dinmeyeceği de açıktır" denildi.

"Ermeni Soykırımı'nın 100. yılı vesilesiyle bir kez daha halkımıza söz veriyoruz. Soykırım kabul edilene ve halkın acılarıyla gerçekten yüzleşilinceye kadar, bu talebin gerçekleştirilmesinin Ermeni, Süryani, Keldani halkımızla birlikte takipçisiyiz" şeklinde devam eden açıklamada Merkez Komite, her zaman yok sayma ve inkarın karşısında duracağını ifade etti. Açıklama "Der Zor'da çeteler tarafından katledilen, cinsel saldırılarla travması derinleştirilen, açlık ve susuzluğa mahkum edilen tüm halkımızın Armenak Bakır'dan Nubar Yalınyan yoldaşa, Paramaz Kardeşler'den Levon Ekmekçiyan'a, Hrant Dink'ten Sevag Bahkçi'ye halkımızın yiğit evlatlarının mücadele bilinci ile hesabını soracağız" şeklinde son buldu.



yoruz. Soykırım kabul edilene ve halkın acılarıyla gerçekten yüzleşilinceye kadar, bu talebin gerçekleştirilmesinin Ermeni, Süryani, Keldani halkımızla birlikte takipçisiyiz" şeklinde devam eden açıklamada Merkez Komite, her zaman yok sayma ve inkarın karşısında duracağını ifade etti. Açıklama "Der Zor'da çeteler tarafından katledilen, cinsel saldırılarla travması derinleştirilen, açlık ve susuzluğa mahkum edilen tüm halkımızın Armenak Bakır'dan Nubar Yalınyan yoldaşa, Paramaz Kardeşler'den Levon Ekmekçiyan'a, Hrant Dink'ten Sevag Bahkçi'ye halkımızın yiğit evlatlarının mücadele bilinci ile hesabını soracağız" şeklinde son buldu.

TMLGB: Ermeni Soykırımı'nın hesabını soracağız!

Ermeni Soykırımı'nın 100. yılı vesilesiyle bir açıklama yayınlayan TMLGB Merkez Komitesi de, 1915 Soykırımı'ndan bugü-

ne tarihsel süreci değerlendirerek "Emperyalist ve onların güdümündeki devletler, sermayelerini büyüme için gittiği her yerde ezilen halkların kanını akıtmaktadır. Bugün Ermeni Soykırımı için hesaplaşma talep eden devletler Ortadoğu'yu kirli savaş alanlarına çevirenlerdir. Bugün Ermeni Soykırımı için yüzleşme bekleyenler, Myanmar'da binlerce Müslüman'ı katledenlerdir" açıklamasında bulundu.

"Tarihleri böylesi bir ortaklık üzerinde olanların, sermayelerini bir adım daha genişletmek için yapmayacakları katliam yoktur! Ancak başta Türk Devleti üzere Ermeni Soykırımı'nda rolü olan tüm devletlerden hesap er ya da geç sorulacak" şeklinde devam eden açıklama "Ermeni Soykırımı'nın 100. yılında 1.5 milyon Ermeni'nin bize bıraktığı miras, sorulacak olan bu hesaptır! Ermeni Soykırımı'nın hesabını soracağız!" şeklinde sonlandı.



Mêrdîn/Midyat: Midyat'taki Süryaniler; **Süryani Birliği Derneği, Süryani Kadın Derneği (SURKADİM)** tarafından oluşturulan **Seyfo* 100. Yıl Komitesi**, Süryani Soykırımı'nın 100. yıl dönümünde 100 saatlik açlık grevi gerçekleştirdi. Açlık grevi, 24 Nisan itibarıyla saat 14.00'te Midyat Barış Parkı'nda yapılan basın açıklamasıyla son buldu. Biz de bu açlık grevini selamlayarak Seyfo 100. Yıl Komitesi adına **Evgin Türker** ile röportaj gerçekleştirdik:

- **Merhaba, öncelikle Özgür Gelecek olarak eyleminizi selamladığımızı belirtmek isterim. Eyleminizin amacını kısaca aktarabilir misiniz?**

- 1915 Soykırımı'nın 100. yıldönümü sebebiyle Ermeniler ve diğer bazı kimliklerle beraber Süryanilerin de ciddi katli-

Süryaniler "samimi özür" bekliyor!

amlardan geçtiğini, Türkiye kamuoyuna duyurmak ve farkındalık yaratmak için 100 saatlik açlık grevi başlatmış bulunmaktayız.

- **Süryani katliamları o dönemde daha çok hangi alanlarda gerçekleşti?**

- Özellikle üzerinde bulunduğumuz ve merkezi Midyat olan Turabdin** diye ifade ettiğimiz Süryanilerin anavatanı olan bu bölgede ve Diyarbakır, Elazığ, Malatya, Hakkari, Van, Bitlis, Garzan-Batman, Şırnak gibi bölgelerde yoğun kıyımlar gerçekleşti. Araştırmalara göre 500 binden fazla Süryani soykırımdan geçirildi. Kurtulanların büyük çoğunluğu da yurtdışına göç etmek zorunda kaldı. Kalanlar ise özellikle Malatya, Adıyaman, Urfa gibi bölgelerde dinlerini değiştirmeye zorlandı ve aslında ne Müslüman oldular ne de dinlerini özgürce yaşayabildiler. Yani anlayacağınız iki arada bir dere de kaldılar.

- **Daha önce Süryani Soykırımı için bir açlık grevi olmamıştı Türkiye'de.**

- Evet, doğrudur. Daha önceleri yurtdışında sıklıkla bu tür eylemler gerçekleştirilip kamuoyu yaratılmaya çalışılıyordu, fakat bu Türkiye için bir ilktir. Ayrıca soykırımın yaşandığı toprakların merkezinde gerçekleştirilmesi de son de-

rece önemlidir.

- **Peki, Süryaniler olarak devletten beklentiniz nedir?**

- Evet var, ama öyle çok dillendirildiği gibi herhangi bir tazminat veya toprak talebimiz yoktur. Kaldı ki üzerinde yaşadığımız topraklar da bizim esasında. Yine bu yönde maddi bir talebimiz yoktur. Bugün 300 bin Süryani, tek tipçi politikalar ve soykırım yüzünden istememelerine rağmen yurtdışında yaşamak zorunda kalmıştır. İçtenlikle ve net olarak söyleyebilirim ki, bizim devletten tek beklentimiz gerçek anlamda "samimi özür"dür, daha fazlası değil.

Ayrıca Türkiye halklarına da gerçeklerin anlatılması ve halkların gerçekleri bilmesi sağlanmalıdır. Bununla yüzleşmeleri ve bu noktada özeleştiri yapmaları gerekmektedir. Aksi takdirde her daim bu tür acıların gerçekleşme ihtimali olacaktır. Zanaat, kültür, aydınlanma konularında Osmanlı'ya da, öncesine ve sonrasına da Süryanilerin çok ciddi katkıları olmuştur. Bu asla göz ardı edilmemelidir.

- **"HDP'nin Yeni Yaşam şiarını önemsiyoruz"**

- **Önümüzde genel seçimler var ve sizin taleplerinize cevap olmaya en yakın siyasi parti olarak HDP gibi. Bu noktada HDP'den beklen-**

tileriniz nelerdir?

- HDP'nin siyasetini ve söylemlerini önemsiyoruz. Tarihte ilk kez bir Süryani milletvekilinin ve sonrasında belediye başkanı seçilmesinin önünü açtılar. Bunu çok önemsiyoruz. Bu anlamda aynı yaklaşımı diğer partilerin de sergilemesi gerektiğine inanıyoruz. Özellikle HDP'nin **Yeni Yaşam** şiarını çok önemsiyoruz ve buna katılıyoruz. Tabii özellikle bu süreçte Süryani milletvekili adayını belirlerken, Süryanilerin örgütlü dinamiklerinin daha çok dikkate alınmasını istedik. Mesela biz gerçekten değerli olduğuna inandığımız iki adayı önerdik: **Tuma Çelik** (Sabro*** Yayın Yönetmeni) ve **Aynur Özgün** (SURKADİM Koordinatörü). Ancak tekrar sayın Erol Dora'da karar kılındı. Yine de biz **Erol Dora**'ya ve HDP'ye sonuna kadar desteğimizi sunacağız.

* **Seyfo:** Süryanice "kılıç" manasına gelen ve 1915 Soykırımı için Süryanilerin kullandığı kelime.

** **Turabdin:** Süryanice'de "Tanrı'nın Hizmetkârlarının Dağı" manasına gelen ve merkezi Midyat olup komşu bazı ilçeleri kapsayan Süryaniler'in anavatanı olarak bilinen bölge.

*** **Sabro:** Süryanice "Umut" anlamında, Süryanice-Türkçe yayın yapan aylık gazete

Seçimlere doğru çalışmalarımızı değerlendirelim!

Seçim tavrımızın açıklanmasından bu yana yaklaşık iki aylık bir süre geçti. Peki, bu iki ay içerisinde neler yaptık; öncelikle bütün alanlarımızda seçim tavrımıza dönük bir dizi toplantılar gerçekleştirerek tavrın ne anlama geldiği, süreç açısından önemi ve anlamı, öneriler, katkılar ve eleştiriler üzerine tartışmalar yürütüldü.

Şunu belirtmeliyiz ki, örgütümüz açısından yıllardır yürütülen tartışmaların ve mücadelenin Kürt ulusal sorunu konusunda kitlemiz tarafından hatırı sayılır bir şekilde hayata geçirilmeye başlandığı görülmektedir. Kitle toplantılarında ortaya çıkan Kürt ulusuyla, ulusal hareketiyle dayanışmanın büyütülmesi, şoven dalganın kırılması mücadelesi, seçim tavrının taktik politika gerçekliği vb. tartışmalar birçok alanda verimli ve ciddi bir doygunlukla sonlandırıldı. Bu süreçte Kobanê Direnişi, bizim aldığımız tutumun katkısı ve önemi gözden kaçırılmayacak derece ortada durmaktadır. Elbette ki yıllardır yürüttüğümüz şovenizme karşı mücadele, Kürt ulusal sorunu noktasında rolümüz ve tutumumuz çerçevesinde atılan adımların bugünkü tavrımıza katkısı kitlemizin sahiplenme ve harekete geçme olanağını daha hızlı açığa çıkarmıştır.

Seçim tavrı kapsamında geçen sayımızda yayınlanan seçimlerde “nasıl bir çalışma yürüteceğiz” başlıklı yazıda ifade edildiği gibi hedefler ve yöntemler belirlenmiş ve bu kapsamda çalışmalar HDP'nin oluşturduğu komisyonlara paralel kendi komisyonlarımızı örgütlenerek bölge, il, ilçe ve mahalle, mali, genişleme komisyonu oluşturulmuş; kadın çalışmamızdan doğru kadın komisyonları, gençlik çalışmamızdan doğru gençlik komisyonları kurularak ülke bölge komisyonlarına ayrılmıştır.

Bölge komisyonları Dersim, İç Anadolu, Ege, Çukurova, Marmara ve Karadeniz Bölgesi olarak belirlenmiştir. Komisyonlar oluşturularak yıllardır ulaşamadığımız alanlara, illere ulaşılmış, hem de yıllardır çeşitli nedenlerle bağ kuramadığımız yüzlerce taraftar kitlesine ulaşılmış sağlanmıştır. Şu an birçok taraftarımız, okurumuz il, ilçe vb komisyonlarda yer almakta ve aktif bir şekilde çalışmaktadır. Bu komisyonlar sayesinde daha derli toplu, daha aktif hareket etmek hedeflenmekte ve daha geniş kitlelere ulaşmak hedeflenmektedir. Komisyonların ayrı ayrı misyonları kitleyle birlikte tarif edilmiş, toplantı aralıkları, çalışma tarzına dair tartışmalar tüketilmiş durumdadır.

Yine kurulan komisyonlar seçim süreci boyunca güncel politikanın ihtiyaçlarına göre çalışmalarına şekil vermektedir. Komisyonların bir ayağı seçim süreci boyunca HDP çalışmalarına katılmak, katkı sunmak, öğrenmek ve emek harcamakken bir diğer

ayağı da kendi çalışmalarımız planlamak, pratikte kitleyle buluşmak olacaktır/olmalıdır. Zaten halihazırda birçok arkadaşımız HDP komisyonlarında, merkez yürütmelerinde ve mahalle komisyonlarında görev almaktadır. Bu durum hem sürece hakim olmamızı hem öğrenmemizi hem de müdahale olanaklarını sunmaktadır. Bugüne kadar yürütülen çalışmalarda Newroz önceki yıllara oranla çok daha sahiplenilen bir bakış açısıyla, komisyonlarımızla birlikte örgütlenmiştir.

Gelinen süreçte komisyonlarımızın müdahalesiyle eksiklerimize rağmen olumlu bir şekilde çeşitli çalışmalar örgütlenmiştir. Bunlardan birkaçını ifade edecek olursak, BYUAŞ işçilerinin grevi, İstanbul-Aydos halkının kentsel dönüşüme karşı verdiği mücadele, Tokat Zile halkıyla dayanışma amaçlı yapılan yürüyüş, Gülsuyu çeteleşmeye karşı mücadele ve yapılan toplantılar öne çıkan eksikliklerimize rağmen yerel komisyonlarımızın ciddi emeği ile örgütlenen ve katkı sunulan pratiklerdir. Aynı zamanda çalışmalarda kitlelere daha fazla gitmeye çalışmamız, çeşitli inanç ve uluslara temas etmeye başlamamız, yıllardır olduğumuz alanlardan yeni yerlere açılmagirişimlerimiz öğrenme, örgütlenme sürecimize katkı sunmaya başlamıştır. Bizler daha fazla kitleye gittikçe, daha fazla sorumluluk aldıkça, daha fazla yoldaşımız çalışmaya başlamış, daha büyük bir enerji ortaya çıkmıştır.

Buraya kadar yazdıklarımız olumlulukken çalışmalarımızdaki eksikliklerimizi değerlendirmek de faydalı olacaktır. Seçim çağrımızdaki en önemli konu kitlelerdir. Kitlelere gitmek, kitlelerden öğrenmek ve yeniden öğrendiklerimizle kitleyle buluşmaktır. Bu konuda belli adımlar atmamıza rağmen hala kitlelerle temas ve iletişim konusunda ciddi bir tutukluğun olduğu da görülmelidir. Kitlelerin yüzünü bize dönmeye başladığı, bizimle hareket etmek isteyen insanların sayısının her geçen gün arttığı bu süreçte kitleye dair sorumluluklarımızı bilince çıkarmalı, örgütülüğümüzü güçlendirmeliyiz. Bu durumda bütün yoldaşlar daha fazla sorumluluk almalı, bir adım öne çıkmalı, devrimci kişiliklerinde atılım yapmalıdır. Kitleden öğrenmede, mütevazı örgütsel disiplin konusunda başta kendimize acımasız olmalıyız.

Kitlelere gitmeden, kitleden öğrenmeden, sorunları açığa çıkarmadan önderlik edemeyeceğimiz açıktır. Haliyle bu konuyla ilgili adımlarımızı hızlandırmalı, beklemeden harekete geçmeliyiz. Bir diğer konumuz ise kitle çalışmalarında yaratıcılık ve yayınlarımızın önemidir. Klasik çalışma tarzı ve araçları aşmış durumda değiliz. Bilinen araçları reddetmeyerek, yeni ve yaratıcı araçlar kullanılmalı-

dır. Bu anlamda sosyal medya en etkili araçlardan biridir. Bu kapsamda yerel çalışmalarda yerelin sorununa dair özgün projeler geliştirilmelidir. Buna örnek olarak Karadeniz'de HES'lerle ilgili üretilen materyaller verilebilir. İstanbul'da mahallelerde kentsel dönüşüm, çeteleşme, yozlaşma vb. olacağı gibi Dersim bölgesinde yerelin ihtiyacına cevap olacak, genel çalışmalarımızla uyumlu politik gündemlere dair çalışmalar yürütülmelidir. Yine yayınlarımızın kitleye ulaştırılması, düzenli faaliyetin sağlanması önemli ve elzem olandır.

“Materyal yok” diye birçok alanımız bekleyen, hareket etmeyen bir tarzdadır. Bu tarz HDP için de geçerlidir. Ancak bizim için böyle bir şeyin söz konusu olmaması gerekir. Bizim için en önemli ve etkili araçlarımızdan birisi **Özgür Gelecek** gazetesidir. Çünkü **gerçekler devrimcidir** diyen gazetemiz seçimlere önemli bir yer ayırmakta, tavrımıza ve genel gündeme dair bolca yazı ve kitlelerle politika tartışacağımız makaleye her sayıda yer vermektedir. Beklemeyen, “materyal yok ne yapalım” demeyen birkaç alandan örnek verelim: Sarıgazi, İzmir, Gülsuyu, Kartal, Ankara bu alanlardan birkaçıdır. Gazetemizle kitleye gidilmiş, başta gazetemize yapılan saldırılara karşı gazetemiz sahiplenilmiş, baskılar protesto edilmiş; 1 Mayıs, genel seçimler ve saldırılar üzerine tartışmalar yürütülmüştür. Bu konuyla ilgili son sözü söyleyelim gerçekler devrimcidir, özgür gelecek halkın sesidir, senin sesindir. Her yoldaş Özgür Gelecek'i yanında taşımalı, kitleye ulaştırmalı, yapılan faaliyetleri haberleştirmeli, gazetemin sesine ses katmalı ve yazınsal katkı sunmalıdır.

Kitleyle buluşma konusunda **seçim büroları** önemli bir yerde durmaktadır. Koşullarımızın olduğu alanlarda olanaklarımız doğrultusunda bürolar açılabilir. Bürolar kitleyle iletişim konusunda ileri kitlenin en yoğun bulunduğu alanlardır. Bürolarda HDP'yi anlatırken ve aktarırken, kendimizi, faklılıklarımızı devrimci bir olgunlukla aktarmalıyız.

Seçim bürolarını açmadığımız yerlerde seçim bürolarını kendimizin gibi sahiplenmek, çalışmalara katılmak hem HDP'ye güç katacak hem de bizi geliştirecektir. Bu konuda Ankara iyi bir örnek teşkil etmektedir. Çalışmalarda kadın arkadaşlarımızın emeği, katkısı ve kararlılıkları gözle görülür bir şekilde öne çıkmaktadır. Bu yeni girdiğimiz faaliyet alanlarında da kadınların çalışmalarındaki kapsadığı yer ve kadın faaliyeti açısından da görülmelidir.

Başka bir konumuz ise **komisyonların düzenli biraraya gelmesi ve raporların düzenli bir şekilde iletilmesidir**. Komisyonlarımızın birçoğu düzenli toplantı al-

makta, verimli tartışmalar yürütmekte, süreç eksikleriyle birlikte örgütlenmektedir. Ancak raporlar düzenli olmamakta, verilen raporlar ise sözlü aktarımlarla geçiştirilmektedir. Bütün komisyonlarımız; mahalle komisyonlarından il komisyonlarına, il komisyonlarından bölge komisyonlarına raporlarını yazılı ve geçen sayı seçim yazımızda belirtildiği gibi sunulmalıdır. Sunulmalıdır ki bütünü hep birlikte görelim, kolektif bir şekilde öğrenelim, eksiklerimizi giderelim, katkı sunalım ve katkı alalım. Komisyonların kurulmasındaki ana esprilerden biri de budur.

Sonuç olarak; son yılların belki de en hareketli, en diri ve heyecanlı süreçlerinden birini yaşamaktayız. Yeni yoldaşlarla tanışmak, geçmiş dönemlerdeki taraftarlarımızla buluşmak, yeni alanlara açılmak, heyecanımızı ve sınıf mücadelesine olan inancımızı geliştirmektedir. Bu durum düşman tarafından da gözden kaçmamaktadır. Bunun en bariz örneği ATİK ve Yeni Kadın yönetici ve üyelerine yönelik saldırı ve tutuklamalardır.

ATİK bilindiği gibi yurtdışında HDP'nin en etkili ve güçlü ittifaklarından biridir. Bu kapsamda yapılan saldırılar çalışmalarımızın önünü kesmek, moral ve motivasyonumuzu kırmak amacını taşımaktadır. Ancak bizim de, ATİK'in de ilk kez karşılaştığı bir olay değildir bu saldırganlık. Bu saldırı, sınıf bilincimizi keskinleştirmekte, öfkemizi bilemektedir. Bu kapsamda Özgür Gelecek'e yönelik saldırılar da olduğu gibi bütün yoldaşlarımız saldırılara ortak tutum içerisinde cevap olabilmelidir.

Serkeftin!

Kavgada ölümsüzleşenler

Mehmet Kocadağ: 1950 Muş-Varto doğumlu Kocadağ, 1 Mayıs 1976'da eylemin ardından MİT tarafından kaçırılarak katledildi. Kocadağ Türkiye'nin ilk **1 Mayıs şehidi** olarak tarihe kazınmıştır.

Bahar Yıldız: 1963 yılında Dersim'in Nazımiye ilçesinde dünyaya gelen Yıldız, 1 Mayıs 1982'de, devletin kolluk güçleri tarafından hunharca katledildi.

Dursun Adabaş: Giresun'da yaşarken anti-faşist mücadeleye ilgi duyan Adabaş, 1996 1 Mayıs'ında Söğütlüçeşme girişinde polislerin Partizan kitlesine yönelik açtığı ateş sonucu ölümsüzleşti. 1996 1 Mayıs'ında polislerin açtığı ateş sonucu Hasan Albayrak ve Levent Yalçın da ölümsüzleştiler.

İbrahim Bozkurt (Çermo Dayı): Malatya Kürecik-Harunuşağı köyünde doğan Çermo Dayı, Duisburg Türkiyeli İşçiler Derneği'nin kurucularındandır. Bozkurt yakalandığı hastalık sonucu yaşamını yitirdi.

Seçim çalışmalarına hızla devam

H. Merkezi: 7 Haziran Genel Seçimleri'ne kısa bir süre kala yerelerde seçim büroları açılışları ile seçim çalışmaları devam ediyor.

AYDIN

23 Nisan günü Didim'de Söke, Kuşadası, Didim'den katılımın olduğu, seçimler, 1 Mayıs ve 18 Mayıs başlıklarıyla gerçekleştirilen toplantıda ilk olarak Partizan'ın seçimlere dair tavrının açıklanması ile toplantılar hakkında bilgi verildi. Kadınların ağırlıkta olduğu Didim Seçim Komisyonu yeni gelenlerin katılımına açık olacak şekilde seçimler boyunca çalışma yürütecek.

Seçimlere dair yürütülen çalışmanın ardından 1 Mayıs ve 18 Mayıs gündemlerine dair tartışmalar yürütüldü. 1 Mayıs'a kendi pankart ve flamalarınıyla çıkma kararı alınırken, 18 Mayıs'ta İbrahim Kaypakaya ve Mayıs ayı şehitlerini anmak amacıyla bir etkinlik düzenleme kararı alındı. 18 Mayıs'ı örgütleyecek bir komisyon oluşturuldu.

KAYSERİ

Aralarında YDG okurlarının da bulunduğu HDP'liler sokak sokak, ev ev çalışmalar yürütüyor. Seçim bürolarının açılmaya başladığı bu günlerde Kayseri'nin Sarız ilçesinde de bir seçim bürosu açıldı.

HDP Kayseri milletvekili adaylarının katılımıyla HDP Kayseri İl Örgütü'nün Sarız'da açtığı seçim bürosuna ilgi yoğun. Açılışla birlikte Sarız sokaklarında esnaf ve halkla sohbet eden HDP 1. sıra adayı **Sultan Güneş Özcan** kadın kermesini ziyaret etti.

DERSİM

20 Nisan günü Nazımiye ve Pülümür ilçe seçim bürolarının açılışları yapıldı. HDP Dersim Milletvekili adayları **Alican Önlü** ve **Edibe Şahin**, HDP, DBP, DHF, Partizan, ESP ve EMEP temsilcilerinin de yer aldığı konvoylar Nazımiye'de davul zurnayla karşılandı. İlk önce vekil adaylarıyla esnaf ziyareti yapan bileşenler daha sonra seçim bürosunun önüne geçildi. Burada konuşma yapan aday ve bileşen temsilcileri daha sonra Nazımiye halkını birlikte selamlayarak seçim bürosunun açılışını yaptı.

Adayların konuşmalarının ardından **Partizan** temsilcisi de konuşmasında egemenlerin sistemli saldırı politikalarının sürdüğünü, buna karşı dayanışmayı ve direnişi büyütmenin önemli olduğunu belirtti ve ATİK ile Yeni Kadın'a dönük saldırılarına knadı. Na-

zımiye bürosunun açılışından sonra Pülümür'e konvoyla geçen adaylar ve bileşenler burada da esnaf ziyareti gerçekleştirdikten sonra aynı şekilde Pülümür HDP ilçe bürosunun açılışını yaparak Dersim merkeze geçti.

RİZE

Fındıklı: 23 Nisan Perşembe günü HDP gecesi yapıldı. Yüzlerce kişinin katıldığı gecede HDP eşgenel başkan yardımcısı **Alp Altınörs** ve Trabzon milletvekili adayı **Hüseyin Taka**, Rize milletvekili adayları **Necmettin Durmuş**, **Selda Karafazlı Kurşunlu** ve **Turgay Köse** de katılarak birer konuşma yaptılar. Karadeniz'e özgü ezgilerin dinlendiği geceye ESP, SYKP, Emek Partisi ve **Partizan** gibi birçok kurum ve sendika temsilcisi katıldı.

ANKARA

* Partizan'ın da destekleriyle hazırlanan Mamak Şahintepe seçim bürosunun açılışı da 26 Nisan günü Ankara HDP adayı **Sırrı Süreyya Önder** ve diğer vekil adaylarının katılımıyla yapıldı. Açılışlar öncesi Mamak'ta birçok yere "**Seni başkan yaptırmayacağız**" yazılı büyük pankartlar asılırken, ses aracıyla da açılışlar katılım için çağrı gerçekleştirildi.

* Yenimahalle'de Batıkent seçim bürosunun açılışı yüzlerce kişinin katıldığı bir kahvaltı ile gerçekleştirildi. Adaylar **Sırrı Süreyya Önder** ve **Mahmut Memduh Uyan**'ın da katıldığı kahvaltı etkinliği için günler süren bir çalışmanın sonucu olarak yoğun bir katılım yaşandı.

Partizan, YDG ve YDK kitlesi de kahvaltı etkinliğine dâhil oldu. **SAMSUN** HDP'nin düzenlediği "**Yeni yaşam adayları halkla buluşuyor**" etkinliği 26 Nisan günü büyük bir coşkuyla gerçekleştirildi. Fuarıçi Star Düğün Salonu'nda düzenlenen halk buluşmasında adaylar "**Bizim Karadeniz sevdamız seçimlik değil. Dün olduğu gibi seçimden sonra da Karadeniz'de olacağız**" dedi. Katılımın yoğun olduğu buluşmada "**Bizler meclise**", "**Yaşasın hakların kardeşliği**" sloganları atıldı.

"1 Mayıs'ta alanlara!"

İSTANBUL

* **Kartal:** 24 Nisan günü Bankalar Caddesi'nde Partizan okurları stantı açarak 1 Mayıs'ta Taksim'e ve Partizan saflarına davet etti.

* **1 Mayıs Mahallesi:** 24 Nisan günü afiş ve stickerler 18 Mayıs Caddesi üzerine yoğun olarak yapıldı.

* **Gülsuyu:** 24 ve 25 Nisan günleri 1 Mayıs'a çağrı afişlemeleri yapıldı. Heykel, Çarşamba Pazar sokağı, Emek Caddesi ve son durak minibüs yolu boyunca Partizan ve DDSB afişlemeleri yapıldı. Ayrıca Beşçeşmeler alt geçidine ve Drama Köprüsü'ne pankartlarımızı astık ve yazılama yaptık.

* **Çekmeköy:** Aydınlar Mahallesi'nde 25 Nisan günü gerçekleştirilen etkinlikle 1 Mayıs kutlandı. Partizan ve HDP'nin ortaklaşa örgütlediği etkinliğe HDP milletvekili adayları da katıldı. Grup İsyen Ateşi ve Grup Şiar ezgileriyle 1 Mayıs coşkusu pekiştirdiler. Etkinliğe DHF ve Halkevleri de katıldı.

* **Esenyurt:** 24 ve 25 Nisan günleri Saadetdere ve Kırcaç Mahallelerinde afişleme ve bildiri dağıtımını yapan Partizan ve DDSB'liler, 1 Mayıs'ta Taksim'e çağrı yaptılar.

* **Samandıra:** Akpınar'da YDG ve Partizan olarak toplu bir şekilde gazete dağıtımını yapıldı. Gazete dağıtım sırasında seçim bildirileri halka ulaştırıldı. Aynı zamanda afiş ve ozalitle bütünü duvarlar donatılarak 1 Mayıs'a çağrı yapıldı.

* **Pendik:** 26 Nisan günü Esenyalı Mahallesinde çalışması ve yazılama yaptık. Bildiri ve gazete dağıtımını gerçekleştirdik.

İZMİR

Partizan, YDG ve YDK İzmir'de bir piknik düzenledi. İnciraltı Kent Ormanı'nda düzenlenen piknik 1 Mayıs öncesi bir buluşma pikniği olarak tasarlanırken alana "**ATİK ve Yeni Kadın yalnız değildir!**" pankartı asıldı..

Pikniğe HDP İzmir 1. bölge milletvekili adayları **Pınar Aydınlar**, **Melike Arı**, **Bayram Ercan** ve **Ayşe Erkek** de katıldı.

Piknikte milletvekili adayları ile beraber 1 Mayıs'ın tarihinden, öneminden ve bu dayanışma gününün mücadelesine bahsedildi. Partizan'ın seçimlerdeki tavrı, HDP'yi desteklemesi ve bu süreçte faaliyet alanlarında nasıl örgütlülük yaratılacağı konuşuldu. Devrimci-demokrat cepheyi güçlendirmek, egemenlerin krizini derinleştirmek, geniş kitlelere açılarak örgütlülüğü büyütme bahsedildi. Pikniğe katılan Narlıdere Alevi Bektaşî Derneği Başkanı **Mustafa Aslan** da kısa bir konuşma yaptı.

* **Menemen:** Menemen YDG, "**1 Mayıs'ta Alanlara YDG Saflarına!**", "**1 Mayıs'ta Alanlara Partizan Saflarına!**" yazılamaları ile duvarları 1 Mayıs'a çağrı sloganlarıyla donattı. Ayrıca ATİK'e yapılan baskınları protesto etmek için yazılama yapıldı. Asarlık'ta yeni açılan HDP Seçim Bürosu ziyaret edilerek çalışma sonlandırıldı.

* **Konak:** Yaygın dergi ve gazete dağıtımının yanı sıra bildiri dağıtımını yapılan stant çalışmasının ardından TUYAP Kitap Fuarı'nın önünde

de stant açıldı. Gazete, dergi ve bildiri dağıtımının yanı sıra kitap satışı yapıldı.

BURSA

23 Nisan günü YDG tarafından 1 Mayıs gündemli bir piknik düzenlendi. Pikniğe genel olarak ülke gündemiyle ilgili konuşmalar yapılarak başlandı ve daha sonra devrim şehitleri için saygı duruşunda bulunuldu. **Grup İsyen Ateşi** ezgileri ile devam eden piknikte şarkı yarışması yapıldı. Gençlik kitlesinin etkinliği halaylarla son buldu.

DERSİM

* 23 Nisan günü ise Merkez, Xozat ve Pertek Merkez ve ilçelerinde seçim ve 1 Mayıs ozalit, afişleri yapıldı. Aynı zamanda gündeme dair çeşitli yazılama gerçekleştirdi.

* 24 Nisan günü de Çemişgezek, Xozat, Pertek ve köylerinde 1 Mayıs çalışmalarını merkezi olarak çıkartılan afiş ve ozalitlerin yapımının ardından Partizan imzalı bildirimleri yoğun bir şekilde dağıtıldı.

* 26 Nisan günü Munzur vadisi boyunca afiş ve yazılama yaparak Geyiksuyu Köyü'ne gittik. Kahvedeki köylülerle sohbetler ettik. Gazete ve bildirimlerimizle köyü dolaşarak köyde halka seçim tavrımızı anlattık; 1 Mayıs çağrıda bulunduk.

ESKİŞEHİR

* 25 Nisan günü Yeni Demokrat Gençlik okulları tarafından 1 Mayıs gündemli bir piknik gerçekleştirildi. Müzik dinletileri ve halaylarla devam eden piknik gençliği 1 Mayıs'ta YDG saflarına çağırarak sonlandırıldı.

* Anadolu Üniversitesi'nde stant açtık.

Afiş, kuşlama ve bildiri dağıtımını yaptık.

ANTAKYA

Partizan ve **DDSB**, 26 Nisan günü Samandağ ilçe merkezi ve Defne ilçesi Tavla Mahallesi'nde bütün sokakları afişle donattı. Okullar, dersane önleri, dolmuş durakları gibi merkezi birçok noktada oldukça coşkulu ve eğlenceli geçen çalışmada halk 1 Mayıs'ta alanlara çağırıldı.

MERSİN

Bildiri dağıtımları ve afiş asma gibi araçlarla ve aile ziyaretleri ile devam ettirdiğimiz çalışmalarımızla 25 Nisan'da Toroslar'daydık.

BURSA

* **Gemlik:** 26 Nisan günü afiş çalışması yaptık. Aynı zamanda 1 Mayıs'ta araç kalkış noktalarının duyurusunu yaparak 1 Mayıs'ta tüm halkımızı alanlara çağırдық.

ANKARA

* Yüksel Caddesi'nde stant açan Partizan ve YDG'liler 1 Mayıs'ta alanlara çıkma çağrısını yineledi. Çağrıyı içeren bildirimler Ankarahlılara ulaştırılarak, ajitasyonlarla sokaklara çıkma çağrısı yapıldı.

* Mamak'ta Tuzluçayır, Şahintepe, Şirintepe ve Fahri Korutürk mahallelerine Partizan imzalı afişler yapıldı. Afişleme sırasında emekçilerle 1 Mayıs ve seçimler üzerine sohbet edilirken, yine 1 Mayıs çağrısı yapan stickerlar da ara sokaklara yapıldı.

* Ankara Üniversitesi DTCF ve Cebeci kampüslerinde de çeşitli çalışmalarla faaliyet devam ediyor. YDG'liler DTCF'de stant açarak hem Ermeni Soykırımı dosyasıyla çıkan dergiyi insanlara ulaştırırken hem de 1 Mayıs çağrısını yineledi. Ayrıca afişler de okulun birçok yerine asıldı. Yine Cebeci Kampüsü İletişim Fakültesi'nde YDG dergisinin insanlara ulaştırılması için stant açıldı.



Dünyanın dört bir yanından

"ATİK'le dayanışma içindeyiz" mesajı

H. Merkezi: ATİK ve Yeni Kadın'a yönelik operasyonların ardından dünyanın dört bir yanında yapılan eylem ve açıklamalarla tutsaklarla dayanışma çağrısı yapıldı, Avrupalı devletlerin göçmenlere dönük saldırıları kınandı.

Perulu devrimciler, "ATİK'le dayanışma içindeyiz"

Almanya'nın Hamburg şehrinde faaliyetlerini sürdüren Perulu **Yeni Demokrasi Derneği** bir mesajla operasyonlara karşı dayanışma içinde olduğunu açıkladı. "Gerçekleştirilen baskı ve saldırı gerici, intikamcıdır ve sizlerin tutarlı bir şekilde hem ülkenizde hem de Avrupa'da işçilerin, göçmenlerin ve kadınların haklarını savunmanızdan daha başka bir açıklaması yoktur. Durum manidardır! Benzeri olarak, sizlerin dünya işçileri ve halkları ile olan militan dayanışmanız ve emperyalizme ve tümünden gericiğe olan mücadeleziniz onları rahatsız etmiştir" diyen **Yeni Demokrasi Derneği**, açıklamasını "Yaşasın dünya işçilerinin ve halklarının enternasyonal dayanışması" sloganıyla sonlandırdı.

BİR-KAR: "Polis devleti saldırılarına karşı mücadeleye!"

İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-KAR) ATİK ile dayanışma mesajı yayınladı. Düne kadar "demokrasinin kalesi" olarak sunulan Alman tekelci devletinin, bir polis devletine dönüştükçe, bu uygulamalarının hız kazandığını belirten BİR-KAR, "Bu haksız ve keyfi saldırılar ilerici ve devrimci politik çalışmaya, eylem ve örgütlenme hakkına dönük bir saldırdır. Öte yandan, bu saldırılar, aynı zamanda, söz konusu kurum üyeleri olmak üzere tüm ilerici ve devrimci kişi, kurum ve kuruluş çalışanlarına bir gözdağı ve tehdit niteliği de taşımaktadır. Bu saldırılar, ATİK'in yakın günlerde gerçekleştirdiği 23. Kongresi'nin hemen akabinde gerçekleştirilmiş olması ayrıca manidardır" dedi ve "ATİK'in yanındayız" mesajı verdi.

MFPF: "Operasyonlara karşı örgütlenelim"

İtalya Devrimci Proleter Feminist Hareketi (MFPF) açıklamasında Yeni Kadın ile kurduğu mücadele hattını hatırlatarak "Bu birlik anlayışı ve ruhu ile Yeni Kadın ve ATİK'li yoldaşlarımızla en üst düzeyde dayanışma içinde olduğumuz belirtir, tüm kadın, işçi, emekçi ve genç kadınları bu baskıcı saldırıya karşı durmaya ve şiddetle kınamaya çağırıyoruz. Özellikle son aylarda Kürt savaşçıların mücadelesini destekleyen kadınlara hitap ediyoruz. (...) Türk rejimi ve emperyalist

devletler için bu kadınlar 'tehlikelidir' çünkü onlar kadınlara kurtuluşun yolunun devrimci yoldan geçtiğini göstermektedir" dedi.

Kızıl Blok: "Almanya faşist TC'nin ortağıdır"

Meksika'nın başkentinde **Kızıl Blok Dergisi** okurları ATİK'e karşı yapılan saldırıları mahkum ederek şehir merkezinde pankart açıp sloganlarla eylem yaptı. "Yaşasın enternasyonal dayanışma", "Kahrolsun faşizm, yaşasın mücadelemiz", "Emperyalistler bizi yıldıramaz" sloganlarının atılıp, bildirilerin dağıtılmasının ardından Alman Konsoloslugu önüne gidilip ikinci bir eylem yapıldı. Basın açıklaması okunup sloganlar atılırken, aynı zamanda şehir merkezi ve Alman Konsoloslugu duvarlarına afiş yapıldı.

DERİTEKS: "ATİK'e yapılan saldırıyı kınıyoruz"

ATİK'e bir destek de deri işçilerinin sendikası **DERİTEKS**'ten geldi. Yayımladığı bir açıklama ile operasyonu kınayan DERİTEKS, "ATİK, enternasyonal dayanışmanın, Türkiye işçi sınıfı ile dayanışmanın ve aynı zamanda Avrupa'da yaşayan tüm göçmenlerin haklarının savunulmasında en önde yer almaktadır. Yalnız işçi sınıfı ile dayanışma değil, ezilenlerin mücadelesinin olduğu her yerde onlarla dayanışma için olan ATİK, sendikamızın DESA ve Punto Deri'de yürüttüğü mücadelesine de destek olmuş ve direnen işçilerin direnişlerini ziyaret ederek, onların maddi ve manevi olarak yanlarında olmuştur" dedi.

Kobanê ve Şengal'e verdiği destekten kaynaklı hedef haline gelmesinin manidar olduğunu vurguladı.

DİDF, ATİK'lilerin serbest bırakılmasını istedi

Demokratik İşçi Dernekleri Federasyonu (DİDF) tarafından yapılan açıklamada yıllardır demokratik platformlarda çalışma yürüten bir örgütün şimdi "terör örgütü" olarak damgalanmasının kabul edilemez olduğu vurgulandı. DİDF gözaltı ve tutuklamaların açık bir şekilde göçmen örgütlerinin kriminalleştirilmesine yönelik olduğu-

nu belirterek "Demokratik bir hak olan örgütlenme özgürlüğünün sınırlanması anlamına gelmektedir. Hiçbir somut dayanak gösterilmeden tutuklanan bütün ATİK üyelerinin derhal serbest bırakılmasını talep ediyoruz" dedi.

NAV-DEM: "ATİK'e yönelik operasyonları kınıyoruz"

Navenda Civaka Demokratik ya Kurdên li Almanayê (NAV-DEM) "Biz NAV-DEM olarak uzun dönemden beri ATİK ile ortak çalışmalar yürütmekteyiz. Demokrasi mücadelesinde bu kadar aktif olan bir kuruma yönelik yapılan operasyon devletlerin kirli çıkar ilişkilerinin; Kürt, Türkiyeli sol kurumlara, göçmenlere gözdağı ve kriminalize etme politikaların sonucudur" diyerek ATİK'e destek açıklaması yaptı.

"Özelikle Şengal, Kobanê direnişlerinde aktif rol üstlenen, insani yardımları yılın temel çalışması yapan ATİK'e, Türkiye'de yapılacak olan 2015 genel seçimlerinde barış, demokrasi, eşitlik için HDP'ye aktif çalıştığı böylesi bir dönemde operasyon yapılması bizce manidardır" diyen NAV-DEM, dayanışma çağrısında bulundu.

İMA'dan dayanışma mesajı

ATİK'in kurucu üyesi olduğu **Uluslararası Göçmenler Birliği (İMA)** yaptığı açıklamada "Yasadışı arama ve tutuklamalar ve insan haklarını ihlal etmekte ve Avrupa İnsan Hakları ve Uluslararası İnsan Yasalarını ayaklar altına almaktadır" dedi ve "Almanya, Fransa, Yunanistan ve İsviçre'nin sözde AB'de insan haklarını koruyormuş gibi kendilerini lanse etmeleri işe yaramamış, gerçekleştirilen bu saldırıyla insan hakları konusundaki ikiyüzlülükleri teşhir olmuştur" mesajı verdi.

Tutuklananların derhal serbest bırakılmasını isteyen İMA "Yaşasın Enternasyonal Dayanışma" diyerek açıklamasını sonlandırdı.

ABDEM, ATİK'e yapılan saldırıyı kınadı

Yazılı bir açıklama yapan **Avrupa Barış ve Demokrasi Meclisi (ABDEM)**, "Yıllardır göçmen emekçi-

ler arasında göçmenlerin talepleri doğrultusunda faaliyet yürüten bir kuruma dönük saldırı, bu devletlerin Türk devletiyle perde arkasında gerçekleştirdikleri kirli ittifaklarının sonucudur" diyerek Alman devletinin Türkiyeli ve Kürdistanlı kurumlara dönük kriminalize etme tutumunun ilk olmadığını hatırlattı.

"ATİK tüm Avrupa'da göçmenler arasında faaliyet yürüten yasal, meşru bir kurumdur" diyerek ATİK ile dayanışma içinde olduklarını belirterek saldırıyı kınadı.

ASM'den ATİK ile dayanışma çağrısı

Avrupa Sürgünleri Meclisi (ASM) yaptığı açıklama ile "Almanya ve İsviçre hükümetlerinden, devrimci birey ve kurumlara yönelik saldırgan tutumlarından vazgeçmelerini ve gözaltındaki devrimcilerin derhal serbest bırakılmalarını talep ediyoruz. Avrupa Sürgünleri Meclisi olarak bütün baskı ve saldırıların Avrupa'da yürütülen demokrasi mücadelesini dizayn etme amaçlı olduğunu bildiğimizi, ancak her türlü gözdağı ve saldırının bizleri mücadelemizden caydırıp geri adım attırma-yacağını, tüm politik sürgünler gibi, ATİK çevresinden sürgünlerle de dayanışmamızı yükselteceğimizi ilan ediyoruz" dedi.

ILPS, ATİK'e dönük saldırıyı kınadı

Uluslararası Halkların Mücadele Ligi (ILPS) adına Prof. **Jose Maria Sison** tarafından yapılan bir açıklama ile yapılan saldırılar kınandı. "Kapitalist sistemin küresel krizi karşısında göçmenler ve mülteciler, sağcı partilerin yerli halkın işlerine el koyduklarını ve Avrupalıların sosyal yardımları istismar ettiklerine dair suçlamalarla günah keçisi haline getirilmiştir. Demokratik Türkiyeli göçmen örgütlerine karşı yapılan baskınlar ve tutuklamalar Avrupa'da ultra-milliyetçi ve neo-faşist partilerin kışkırttığı gerici eğilimlerden besinini almaktadır" diyen ILPS "Tüm ILPS üye örgütlerini ve ilerici, demokratik kurum, kuruluş ve bireyleri bu tür keyfi saldırı ve uygulamaları kınamaya çağırıyoruz" dedi.



#AtikYalnızDeğildir

Yunan devleti ATİK üyelerini Türkiye'ye iade etmeye çalışıyor

Yunanistan: Almanya'da başlatılan operasyona dâhil olan "solcu" SYRZA hükümeti, tutuklu ATİK üye ve aktivistlerini Türk devletine teslim ederek sınır dışı etmeye çalışıyor. Konuyla ilgili bir açıklama yapan **Mülteci ve Göçmen Hakları İçin Avukatlar Grubu**, 22 Nisan günü tutuklananlardan bir kişinin iltica başvurusu yapmasına rağmen bulunduğu Elliniko İltica Kampı'ndan alınarak Türk Konsolosluk'u'na teslim edilmesini kınadı.

Avukatlar Grubu tarafından yapılan açıklamanın devamında "Bu girişimle



mültecilerin ülkelerine sınır dışı edilmeme hakkı ve yaşam hakları ihlal edilmektedir" denilerek, mültecilere ilişkin tüm ulusal ve uluslararası yasaların uygulanması ve bu haklarının muhafaza edilmesi için tüm girişimlerde bulunulacağı ifade edildi.

YKP (M-L)'den Yunan hükümetine çağrı

Bu girişime engel olan **Yunanistan Komünist Partisi (Marksist-Lenist)**, daha sonra bir açıklama yayımlayarak Yunan hükümetine "Türkiyeli

devrimciler derhal serbest bırakılsın! İltica talepleri kabul edilsin!" çağrısını yaptı. "Endişeliyiz çünkü Yunanistan makamları uygulanan politikalara biat etmekte ve harfiyen uygulamaktadırlar" diyen YKP (M-L) "Türkiyeli devrimcilerin sınır dışı edilmelerinin, halkımız ve halkların özgürlükleri ve hakları

için mücadele edenler nezdinde tek sorumlusu Yunan hükümeti olacaktır" diyerek açıklamasını sonlandırdı.

Yunanistanlı devrimcilerden ve avukatlardan basın toplantısı

24 Nisan'da ATİK'e yönelik operasyon hakkında bilgilendirme amaçlı Yunanistan'da basın toplantısı gerçekleştirildi. Avukatların ve Yunanistanlı komünistlerin gerçekleştirdiği toplantı öncelikle operasyonun kınanmasıyla başladı. Operasyonun amacı, hedefi, siyasi niteliği üzerine genel bir bilgilendirme yapıldı. Türkiyeli devrimciler ve demokratik çabalarına yönelik kapsamlı bir saldırı olduğu, operasyonun siyasi niteliğinin esas olduğu ifade edildi. Alman devletinin bu politik saldırısına karşı politik bir mücadele yürütülmesinin önemini altı çizildi.

Bu genel bilgilendirmeden sonra meselenin hukuki boyutu davayı üstlenen avukatlar tarafından etraflıca anlatıldı. Yasalarca sınırlanmamış bir faaliyetin "terörize edildiği", bu eksende "terör umacısı" yaratılarak operasyona meşruiyet kazandırılmaya çalışıldığı belirtildi.

İddiaların altının boş olduğu, hukuki olmaktan çok politik olduğu ifade edildi. Bunun yanında Yunanistan'da operasyon dışı tutuklanan iki kişinin mülteci hak ve özgürlüklerinin de gasp edildiği anlatıldı. Bu sunumdan sonra basının sorularına yanıt verildi. Soru-cevapla bilgilendirmenin kapsamı daha geniş ve detaylı bir noktaya ulaştı. Toplantı 25 Nisan tarihinde yayınlanan günlük gazetelerinde yayınlanmıştır.

Bir kişi serbest bırakıldı

25 Nisan'da ise tutuklu ATİK üyelerinden biri serbest bırakıldı. Politik mülteci talebi olmasına ve herhangi bir yasal sorunu olmamasına rağmen yasadışı şekilde tutulmaktaydı. 22 Nisan'da ise "istemeyen kişi" ilan edilerek Türkiye'ye iade edilmeye çalışıldı. Anında müdahale edilerek bu girişim boşa çıkarıldı. Oluşan duyarlılık ve yasadışlılığın Yunan basınına yansımalarının da etkisiyle 25 Nisan'da söz konusu ATİK üyesi polis tarafından serbest bırakıldı.

ATİK'e yönelik operasyon hukuksuz, keyfi ve politiktir. Mücadelemiz her cephede sürecektir.

"ATİK üyeleri serbest bırakılsın"

Yazar-siyasetçi **Teslim Töre**, şair **Ahmet Tan**, yazar **Hasan Bildirici**, yazar **Necmettin Yalçınkaya**, yazar-gazeteci **Mehmet Söğüt**, yazar-gazeteci **Aydın Dere**, yazar-gazeteci **İsmail Güner**, şair-yazar **Akman Gedik**, şair-yazar **Elif Yıldırım**, gazeteci ve TV programcısı **Abidin Çetin** ve şair-yazar **Ercan Cengiz** konuya dair açıklamalarında "Tutuklama gerekçelerini gerçekçi bulmuyoruz. Her ne kadar farklı gerekçelerle gözaltına alınsalar da, asıl gerekçelerinin çıkar eksensiz olduğunu düşünüyoruz. Ve ekonomik çıkarlardan dolayı Türkiye'ye yapılmış bir jest olduğu fikrindeyiz" dediler.

Açıklamanın devamında "ATİK'in Ermeni Katliamı meselesindeki istikrarlı duruşu da Türkiye'yi ve Almanya'yı rahatsız etmiştir. (...) Ermeni Soykırım Yasa Tasarısı'nın kabulünü kendimize bir görev olarak görüyoruz. Eğer bu bir suç ise, biz Kürdistanlı ve Türkiyeli sanatçı, yazar ve aydınların da tutuklanmasını istiyoruz. (...) Biz aşağıda imzaları olan sanatçı, yazar, şair ve gazeteciler olarak, ATİK operasyonunda tutuklanan kişilerin derhal serbest bırakılmalarını talep ediyoruz" denildi.

Metin Ayçiçek: "Hepimiz ATİK'liyiz"

(...) Tam da Türkiye'deki diktatörlüğü alaşağı edecek bir seçim arifesinde; bu seçimin Avrupa çalışmalarında çok aktif olan ATİK'li arkadaşlarıma yönelik bu saldırı, evrensel hukuk dışılığının ötesinde, anlamlı-planlı-terafı bir saldırıdır. Çünkü çoğulcu, özgürlükçü, eşitlikçi, emeğe saygılı bir dünya anlayışının Avrupa'daki önemli savunucularından biri

olan ATİK, büyüterek, geliştirerek taşıdığı değerlerle, dünya özgürlük güçlerinin onurlu bir bileşenidir.

ATİK'li yoldaşlarımız derhal serbest bırakılmalıdır! Evet, emir kipi ile konuşum! Polis tarafından gözaltına alınan bütün ATİK'li arkadaşlar, kendilerinden özür dilenerek, derhal özgür bırakılmalıdır! (...) Bu isteğimiz gerçekleşene kadar hepimiz ATİK'liyiz, her demokratik dernek ATİK'dir. Ve sıranın bizlere geleceği günleri beklemeden, her türden demokratik mücadele yöntemleriyle yasal, demokratik, kitlesel örgütümüz ATİK'i hep birlikte savunacağız. (Yeni Özgür Politika Gazetesi/18 Nisan 2015)

Haluk Gerger'den ATİK'e destek açıklaması

Araştırmacı-yazar Doç. **Haluk Gerger**, operasyonları kınadığını belirterek, "ATİK İşçi ve emekçilerin hak arayışı mücadelesinde önemli bir emek mevzisi'dir" dedi.

"Bu mevziyi korumak tüm devrimcilerin görevi olmalıdır. Emperyalist saldırganlığa ve tasfiyeciliğe karşı direnen, ender devrimci-demokratik örgütlerden biri olan ATİK ile, bugüne kadar olduğu gibi bundan böyle de dayanışma içinde olacağım" diyen Gerger "Tutuklanan devrimciler derhal serbest bırakılsın" şeklinde açıklamasını sonlandırdı.

Volkan Yaraşır: "ATİK karşı duruştur"

(...) ATİK karşı duruştur. Metropollerde akıntıya karşı olmaktadır. Modern cangıldaki öfkenin, arayışın, var olmanın adıdır. ATİK metropollerde zoru başarmaktır. ATİK, inattır, illa kavga demektir ve



kavgada ısrardır. (...) ATİK, metropollerde devrimci, demokrat olmanın ve en zoru konformizmin "öldüren cazibesi" içinde devrimci, demokrat kalmanın güvencedir. (...) Avrupa gericiliğinin tahammüllerini her zaman zorladı. Uzlaşmadı, "terbiye" olmadı ve "uslanmadı". Bugün yaşadığı saldırı, bu tutumunun bir ifadesidir. (...) ATİK her şeyden önce bir barikattır. Saldırıları bu barikatı daha da güçlendirecek ve ATİK'i çelikleştircektir. Çünkü onun geleneği "Çeliğe su verenlerin" geleneğidir. Çünkü bu gelenek "geleceğin çelikten yoğrulduğu"nu bilir. (...) Saldırıları boşa çıkarmak için: Kenetlenin!

Rıza Algül: ATİK'e ve Yeni Kadın'a saldırıyı kınıyorum

(...) Burada bir şey anlaşılıyor: ATİK'e ve YK'ya yönelik bu saldırı uzun zamandan beri planlanmış, bu tarihte de gerçekleştirilmiştir. Dolayısıyla bir şey daha anlaşılıyor: Bu saldırı, bu devletlerin polis örgütleriyle sınırlı olmayıp, bu ülke hükümetlerinin ve ilgili bakanlıklarının koor-

dineli anlaşmaları sonucunda yapılmış bir saldırdır.

(...) ATİK ve YK temsilcilerine yapılmış bu saldırı üzerine yapılan tahminler ve spekülasyonlar devam ededursun, fakat tahminlere ve spekülasyonlara yer vermeyecek kadar açık olan iki somut olgu var: **Bir:** ATİK ve YK yasal statüde kurulmuş demokratik kurumlardır. Demokratik kurumların sorumluluğu, sadece demokratik haklar kısıtlandığı zaman karşı çıkmak değil, aynı zamanda, bu hakları insanlık yararına genişletmek için verilen mücadelede yer almaktır. İki: Bu ilkelere sadık ATİK ve YK buldukları ülkelerde olsun veya dünyada olsun, insanın sömürülmesine ve baskı görmesine karşı, cins ayrımcılığına karşı mücadele ederek özgürlükten yana saf tutmaktan tereddüt etmemişlerdir.

Bu iki gerçek, bu devletlerin polisi ve mahkemeleri cesaretle söyleyemese de, ATİK'e ve YK'ya yönelik saldırıların da, baskıların da nedenidir. Bu devletlerin tutumunu şiddetle kınıyorum, tutuklu bulunan ATİK ve YK temsilcilerinin hemen özgür bırakılmalarını talep ediyorum!

ATİK, bir emek mevzisi-dir! Yıldırılmazsınız!

Ankara

21 Nisan Salı günü Yüksel Caddesi'nde gerçekleştirilen; **Partizan, YDG** ve **YDK** tarafından düzenlenen basın açıklamasında "ATİK bir emek mevzisi-dir/Baskılarla bizi yıldırılmazsınız" denildi. Eyleme **DHF, SDP, ESP, Liseli Genç Umut, Kızıl Dayanışma** gibi çok sayıda kurum katıldı.

Yapılan açıklamanın ardından aydın-yazar **Temel Demirel** söz alarak şunları belirtti: "ATİK ırkçılığın giderek yoğunlaştığı Almanya'da demokratik değerleri militanca savunduğu için, Türkiye'deki faşist kanlı iktidara karşı Avrupa'da dayanışma eylemleri düzenlediği için boy hedefidir. Bu tutuklamadan da diğer tutuklamalar gibi hiçbir şey çıkmayacaktır."

İzmir

Partizan, YDG ve YDK'nın çağrısıyla Al-sancak Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nde toplanan kitle buradan Sevinç Pastanesi önüne doğru yürüyüşe geçti. "ATİK ve Yeni Kadın yalnız değildir" yazılı pankartının açıldığı eyleme **HDP, Mücadele Birliği, ESP, Kaldıraç ve Özgür Lise** destek verdi. Açıklamanın ardından **HDP İzmir İl Eş Başkanı Cavit Uğur** ve **HDP İzmir Milletvekili Adayı Pınar Aydınlar** da bir konuşma yaptı.

Eskişehir

Anadolu Üniversitesi'nde Yeni Demokrat Gençlik'in çağrısıyla **KYK** önünde toplanan kitle buradan okul yemekhanesine doğru yürüyüşe geçti. Eyleme **ESP, DHF, Kaldıraç, Genç-Sen** destek verdi. Okunan açıklamanın ardından **YDG** sözcüsü, tutsakların geçmişte de çok ağır işkence ve yıldırma politikalarına karşı güçlü bir direniş gösterdiklerini ve şu anda sağlık sorunlarından dolayı tedavi görmeleri ve derhal serbest bırakılmalarının gerektiğine vurgu yaptı. Sonra "ATİK, Yeni Kadın yalnız değildir" yazılı ozalit okula asıldı.



İzmir

Londra

Tohum Kültür Merkezi'nin çağrısıyla 19 Nisan günü bir protesto gösterisi yapıldı. Wood Green Kütüphanesi önünde yapılan eylemde "Avrupalı emperyalistlerin ve TC Devletinin ortaklaşa yürüttüğü gözdağı ve tutuklama terörüne sessiz kalma" yazılı İngilizce ve Türkçe pankart ve



Frankfurt

çeşitli dövizler açıldı. **ADHK** ve **Day-Mer**'in de katıldığı eylem bir saat sürdü.

Duisburg

Şehir merkezinde yapılan eylemde **YDG** ve **ATİK** adına konuşmalar yapıldı. Devrimci, Demokrat kitleleri kriminalize etmeye çalışan bu operasyonları kınayan **Young Struggle (YS), Marksist Leninist Parti Almanya (MLPD)** gibi birçok örgüt de eyleme destek verdi.

Zürih

22-23 Nisan tarihinde **İTİF YDG** ve **Yeni Kadın** örgütü İsviçre'nin **Zürih** şehrinde stant açıp bildiri dağıtarak imza topladı. **İTİF**'in yaptığı açıklamada İsviçre'de tutuklanan **Mehmet Yeşilçalı**'nın ailesi ile görüştürülmemesi ve haksız yere tutulmasını protesto etmek için **Fribuorg Hapishanesi** önünde basın açıklaması gerçekleştirileceği bildirildi. Tutuklamaları protesto eden **7 Haziran Seçim Platformu** da, yapılacak eylemlere güçlü katılım çağrısında bulundu.

Viyana

Birinci eylem 16 Nisan günü **Viyana**'nın merkezinde, ikinci eylem ise 17 Nisan günü **Viyana**'daki **Alman Konsolosluğu** önünde gerçekleşti. Tutuklanan arkadaşlarımız yalnız değildir.

Vorarlberg

18 Nisan günü **Vorarlberg Dornbirn** şehrinde **Alman Konsolosluğu**'nun önünde bir protesto eylem gerçekleştirildi. Eylemde basın açıklamasını okuyarak yaşanan operasyon hakkında bilgi verildi. **Çağrı Dergisi, Sosyalist Gençlik** ve **DKTM** yapılan eyleme destek verdi.

Frankfurt

ATİK'e yönelik baskılar gündemde iken yapılan eylemlere **ATİK**, bileşenleri **YDG** ve **Yeni Kadın** aktivistleri dayanışmayı büyültmeye devam ediyor. Yapılan tüm eylemlere katılan **ATİK** aktivistleri gündeme tavrı takınırken tutuklamaları gündeme getirerek dayanışma çağrısında bulunuyor.

* **Ermeni Soykırımının 100. Yılı:**

100. yıl vesilesiyle **Frankfurt TC Konsolosluğu** önünde bir eylem gerçekleştirildi.

Soykırım Karşıtları Derneği'nin çağrısıyla **ATİF** ve **ADHF** aktivistlerinin katılımıyla **Konsolosluk** önünde toplananlar, soykırımı lanetlerken, **TC** ve **Alman** devletinin soykırımdaki rolü üzerine konuşmalar gerçekleştirildi. **ATİF** adına yapılan açıklamada soykırımın **ATİF** açısından önemine dikkat çekerek, önümüzdeki günlerde daha aktif olarak soykırımı gündemleştirme, **TC** ve **Alman** devletini teşhir etmeye devam edeceklerini vurguladı. Eylemde söz alan bir başka temsilci ise soykırımın 100. yılında **ATİK**'e yönelik saldırı dikkat çekti. Eylem **TC konsolosluğuna** bırakılan siyah çelengin ardından sona erdi.

* **"Grev hakkımdan elini çek":**

Grev Hakkımdan Elini Çek İnişiyatifi tarafından yapılan çağrı ile birlikte başta **ATİF** olmak üzere birçok kurum eyleme katılarak **Alman hükümetinin** yeni saldırısını ve **Alman Sendikacılar Birliği**'nin (**DGB**) hak gaspına yönelik onayını protesto ettiler. **Ana Gar**'dan başlayan eylem **Römer alanı** yakınındaki **Eiserne Steg**'te son buldu. Eylem başlangıcında söz alan **ATİF** temsilcisi **Alman hükümetinin işçi ve emekçilere yönelik politikasının** bir saldırı olduğunu, **grev hakkının** sahiplenilmesi gerektiğini belirtti. Devamında **ATİK** üyelerine yönelik saldırılara değinen **ATİF** temsilcisi, tutuklamalar hakkında bilgi verdi, emekten yana olan herkesi, **ATİK** aktivistlerini sahiplenmeye çağırdı. Alanda **ATİK** ve **Yeni Kadın**'ın konuya ilişkin çıkardığı bildirimler dağıtıldı.

* **Kassel**'de de **TTIP** karşıtı bir eylem gerçekleştirildi. Eylemde **YDG** ve **Rebell**, **ATİK**'e yönelik saldırıları ve tutuklamaları protesto etti, **129 a/b** yasasının derhal kaldırılmasını talep ettiler.

* **Sınıf Teorisi'nin düzenlediği**

"**Soykırım ve Kuruluş**" konulu panel: **Muzaffer Oruçoğlu, Ragıp Zarakolu, Sınıf Teorisi temsilcisi, Ermeni bilim kadını Dr. Meline Anumyan**'ın katıldığı panelde soykırımın 100. yılı, **İbrahim Kaypakaya**'nın tezlerinin ve **Proleterya Partisi**'nin kuruluşunun önemi hakkında sunumlar ve tartışmalar yapıldı. Panelde **Sınıf Teorisi** temsilcisi tarafından **ATİK**'e yönelik geliştirilen saldırılar kınanırken, **ATİK**'in düzenleyeceği etkinliklere en üst seviyede katılım çağrısı yapıldı.

* **Offenbach:** 1907 yılında 17 işçinin

katledildiği olayın yıldönümünde bir anma yürüyüşü düzenlendi. Yapılan yürüyüşte **Alman** devletinin baskı politikasının 100 yıldan uzun süredir devam ettiğini, son olarak **ATİK** ve **Yeni Kadın** üyelerinin tutuklanmasının bunlara örnek teşkil ettiği söylendi.

Belçika

24 Nisan günü **Belçika** **Alman Konsolosluğu** önünde yapılan protestoyla **Alman** devletinin anti-demokratik saldırıları kınanmış, **ATİK** üyelerinin derhal serbest bırakılması talep edildi. Ardından **ATİK** **Belçika** taraftarlarının çıkarmış olduğu bildiri **Alman Konsolosluğu**'na verilmek istendi. Bildirinin alınmaması üzerine bildiriler camlara yapıştırıldı. Eyleme **AVEG KON** ve **Emek ve Özgürlükler Cephesi** destek verdi.

Basel ve Viyana'da merkezi mitingler

ATİK ve **Yeni Kadın**'a dönük operasyonlara karşı **Avrupa**'da gerçekleştirilen eylemlerin çapı giderek genişletiliyor. **ATİK**'e bağlı federasyonlar, **Yeni Kadın** ve **YDG** üyelerine dönük saldırılara karşı **Basel ve Viyana**'da 25 Nisan günü "**Hepimiz ATİK'liyiz**" şiarıyla merkezi mitingler düzenledi.

* **Basel:** **İTİF, YDG** ve **Yeni Kadın**'ın çağrısıyla bir araya gelen yüzlerce emekçi, "**ATİK yalnız değildir**" dövizleriyle **Basel**'de tek yürek haykırarak dosta ve düşmana güçlü mesajlar verdi. **İĞİF, İDHF, BİR-KAR, ÖSP, İABF, KTM, DİDF, PDD**'nin katılım sağladığı eylem yaklaşık 2 saat sürdü. Miting alanında **ATİK** ve tutsaklardan **Mehmet Yeşilçalı**'nın eşi bir konuşma yaptı. Peşine sırasıyla **7 Haziran Seçim Platformu, BİR-KAR** ve **Basel HDP** adına yapılan konuşmalarda saldırılar kınandı.

* **Viyana:** **ATİGF**'in çağrısıyla bir araya gelen 500'e yakın kişi **Viyana**'nın şehir merkezinde toplanarak yürüyüşe geçti. **HDP**'nin seçim mitingi olmasından kaynaklı demokrat ve devrimci kurumların katılımı sınırlı kaldı. Yürüyüş güzergahı üzerindeki **Almanya Başkonsolosluğu**'nun olduğu sokakta **Alman** devleti kınandı. **ATİK**'in ardından **Komintern** adına yapılan konuşmada aynı noktalar öne çıkarılarak **ATİK**'li tutsakların derhal serbest bırakılması talep edildi.

Konsolosluğun önündeki eylem sonrası **HDP**'nin miting alanına yüründü. Alana girerken kitle hep birlikte "**Yaşam devrimci dayanışma**", "**İçeride, dışarıda hücreleri parçala**", "**Politik tutsaklar onurumuzdur**", "**Politik tutsaklar serbest bırakılmalıdır**" sloganlarıyla girildi. Miting alanında bulunan kitle alkış ve sloganlarla karşılık verdi. Burada **ATİK** adına yapılan konuşmayla süreç hakkında bilgilendirme yapıldı. Eyleme **DİDF** ve **ADHF** bileşenleri de katılarak destek verdiler. Eylem **HDP** mitinginin ardından sonlandırıldı.



özgür gelecek Pêşeroja Azad

Dinmeyen yüzyıllık acı:

Ermeni Soykırımı

H. Merkezi: Ermeni Soykırımı'nın 100. yılında Türkiye'nin ve dünyanın birçok kentinde anmalar gerçekleştirildi.

İstanbul

100. Yıl İnkara Son Girişimi, Ermeni Soykırımı'nın 100. yıldönümünde, soykırım döneminde cezaevi olarak kullanılan "Türk ve İslam Eserleri Müzesi" önünde anma düzenledi. Eylemlerde, Türkiye devletine, "Soykırımı tanıyın! Af dileyin! Tazmin ve telafi edin!" çağrısı yapıldı.

Açıklamanın ardından Eminönü Vapur İskelesi'ne yürüyen kitle, vapurla Haydarpaşa Garı'na geçerek, burada da anma düzenledi. Anmanın ardından 2011 yılında askerde nefret cinayetiyle öldürülen **Sevag Balıkcı**'nin mezarını bulunduğu Şişli'deki Ermeni Mezarlığı'na geçildi. Balıkcı'nın mezarının başına karanfiller ile birlikte Hrant Dink'in fotoğrafı bırakılıp dini tören gerçekleştirildi.

Kadıköy: Arasında Yeni Demokrat Gençlik'in de olduğu HDK Gençlik Meclisi ve HDP'nin Kadıköy'de Ermeni Soykırımı'nın 100. yılı dolayısıyla yaptığı yürüyüşe polis saldırdı.

Yapılan eyleme polisin saldırması ile 6 kişi coplarla darp edilerek gözaltına alındı. Saldırının ardından dağılmayan kitle, Surp Takavor Kilise Meydanı'na yürüdü ve açıklama yaptı.

Sevag Balıkcı'nın annesi **Ani Balıkcı** ile babası **Garabet Balıkcı** ile HDP Milletvekili Adayı **Musa Piroğlu** da katıldı. Burada açıklama yapan **Ani Balıkcı**, soykırım ve inkarın devam ettiğini ve devlet politikası haline geldiğini söyledi.

Taksim: Nor Zartonk'un örgütlemiş olduğu ve Partizan ve YDG'nin de katıldığı eylemin öne İstiklal Caddesi'nde kolluk güçleri tarafından kesildi. Fransız Konsolosluk önünde kurulan anıta yürümek isteyen kitle ile polis arasında bir süre görüşme gerçekleştirildi ve görüşmeler sonrası yürüyüş devam etti. "Soykırım sürüyor" yazılı pankartın arkasında konsolosluk önüne yürüyen kitle, **Sevag Balıkcı**, **Hrant Dink**, **Gomidas Vardapet** gibi katledilen Ermenilerin resimlerini taşıdı. Konsolosluk



önünde gerçekleştirilen oturma eylemi ile birlikte başlatılan anma programında ilk olarak mumlar yakıldı ve Ermenice ağıtlar okundu.

İzmir

Basmane Meydanı'nda bir araya gelen yüzlerce kişi yaptıkları eylem ile katliamı lanetleyerek, yaşamını yitirenleri andı. İzmir 100. Yıl Komitesi adına yapılan eylemde "100. yılında soykırımla yüzleşme" pankartı açıldı.

Eylemde Ertuğrul Kürkçü ve diğer İzmir Milletvekili adayları ile birlikte İHD, ESP, Partizan, HDP ve birçok kurum yerini aldı.

Kitle adına açıklama yapan **Seher Tavut**, geçmişte Ermenilere dönük saldırıları özetleyerek, Ermeni sorununun demokrasi mücadelesinin unsuru olduğunu vurguladı; inkârı politikalarının Kürt, Ermeni, Keldani, Süryani halkları üzerinde uyguladığını ve bunun bir devlet politikası olduğu dile getirildi.

Ankara

Ankara'da 24 Nisan'da ortak eylemle başlayan soykırımı anma etkinlikleri 25 Nisan günü Ermenilerin defnedildiği Ayaş Mezarlığı'nda bir anma ile devam etti; ardından da bir panel-forum yapıldı.

24 Nisan günü yitirilenler şahsında yapılan saygı duruşuyla başlayan eylem katledilen Ermeni aydınlarının eyleme katılanlar tarafından isimlerinin okunmasıyla

devam etti. Ardından basın açıklaması Türkçe ve Ermenice olarak okundu.

Dersim

Dersim'de yüzlerce Ermeni'nin katıldığı Xozat'a bağlı Kayışoğlu Yarması mevkiinde soykırım 100. yılında protesto edildi. **Dersimli Ermeniler ve Alevi Dostluk Derneği (DERA-DOST)** çağrısıyla Partizan'ın da aralarında bulunduğu birçok yurtsever, demokrat ve devrimci kurumların da desteklediği bir anma gerçekleştirildi. Kayışoğlu Yarması mevkiinde düzenlenen basın açıklamasının ardından Ermeni Soykırımı'nda katledilenleri anmak için Munzur Nehri'ne kırmızı karanfiller atıldı. Ergene Kilisesi'nde mumlar yakılarak lokmalar dağıtıldı.

Anma programında konuşan HDP Dersim milletvekili adayı **Alican Önlü**, Mezopotamya'nın birçok millete ve kültüre ev sahipliği yaptığını belirterek; "100. yılında Ermeni Soykırımı'nı tanıyor ve lanetliyoruz, itaatçi zihniyetin karakteri tekçi, asimilasyoncu ve katliamcıdır" dedi.

Soykırımın 100. yılında Armenak'ın anıt mezarı yapıldı

Dersim: Karakoçan İlçesi'nde askerler tarafından pusuya düşürülerek katledilen TIKKO gerillası Armenak Bakırcıyan'ın mezarı Ermeni Soykırımı'nın 100. yılına atfen anıt mezar haline getirildi.

Dersim'in Nazimiye İlçesi'ne bağlı Xarık Köyü'nde yapılan anıt mezarın açılışı 25 Nisan'da gerçekleştirildi. Nazimiye'de toplanan kitle burada "Umudun 43. yılında Armenak'ların mirasıyla kavgayı büyütüyoruz", "Ermeni Soykırımı lanetliyoruz. Armenak Bakırcıyan'ı anıyoruz" yazılı pankartları açarak yürüyüş gerçekleştirdi. HDP Dersim milletvekili adayları, Dersim Belediye Eş Başkanı **Nurhayat Altun** ile HDP, DBP, DHF, ESP gibi kurumlar da açılışa yer aldı. Ayrıca YDG de "Hrant'tan Sevag'a; 100 yılında Ermeni Soykırımı sürüyor" pankartıyla katıldı. Nazimiye dışına kadar yürüyüş gerçekleştiren kitle burada arabalara binip konvoy oluşturarak anıta geçti.

Program ilerlerken; sloganlar eşliğinde TMLGB militanları anıt mezara gelerek kitleyi selamladı. Ardından saygı duruşu yapan militanlar; TIKKO Dersim Bölge Komutanlığı'nın gönderdiği açıklamayı okuyarak geri çekildiler. Sonrasında HDP Dersim milletvekili adayları ve Partizan temsilcisi de konuşma gerçekleştirdi. Anma türküler söylenerek bitirildi.

